

Ikt. sz.: MGB/42-2/2016.

MGB-17/2016. sz. ülés
(MGB-46/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Mezőgazdasági bizottságának**
2016. november 30-án, szerdán, 10 óra 14 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 528. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	4
Az ülés résztvevői	5
Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	6
Zártkertként nyilvántartott ingatlanok művelés alóli kivonásával kapcsolatban egyes törvények módosításáról szóló T/12929. számú törvényjavaslat (Részletes vita) (Kijelölt bizottság)	6
A szőlő szaporítóanyag termesztés érdekében a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló T/12930. számú törvényjavaslat (Részletes vita) (Kijelölt bizottság)	11
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:	12
<i>A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvénynek az ökológiai célú szelektív halászattal kapcsolatos módosításáról szóló T/12784. számú törvényjavaslat</i>	<i>4</i>
<i>Sallai R. Benedek szóbeli kiegészítése</i>	<i>12</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>14</i>
<i>Sallai R. Benedek reflexiói</i>	<i>19</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>21</i>
<i>A mezőgazdasági üzemek jogállásáról szóló T/12840. számú törvényjavaslat</i>	<i>4</i>
<i>Magyar Zoltán szóbeli kiegészítése</i>	<i>22</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>22</i>
<i>Magyar Zoltán reflexiói</i>	<i>31</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>32</i>
<i>A mezőgazdasági szövetkezetek új szabályozásának megalkotásának szükségességéről szóló H/12841. számú határozati javaslat</i>	<i>4</i>
<i>Magyar Zoltán szóbeli kiegészítése</i>	<i>32</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>32</i>
<i>Magyar Zoltán reflexiói</i>	<i>33</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>34</i>
<i>A Nemzeti Vidékstratégia megerősítéséről szóló H/12843. számú határozati javaslat</i>	<i>4</i>
<i>Magyar Zoltán szóbeli kiegészítése</i>	<i>34</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>34</i>
<i>Magyar Zoltán reflexiói</i>	<i>35</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>35</i>

<i>A Hortobágyi Nemzeti Park földbérleti pályázatai felülvizsgálatának szükségességéről szóló H/12844. számú határozati javaslat</i>	<i>4</i>
<i>Magyar Zoltán szóbeli kiegészítése</i>	<i>36</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>36</i>
<i>Magyar Zoltán reflexiói</i>	<i>38</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>39</i>
<i>Egyebek</i>	<i>39</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<i>40</i>

Napirendi javaslat

1. Zártkertként nyilvántartott ingatlanok művelés alóli kivonásával kapcsolatban egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12929. szám)
(Font Sándor (Fidesz) képviselő önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A szőlő szaporítóanyag termesztés érdekében a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12930. szám)
(Kósa Lajos, Font Sándor és Győrffy Balázs (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
3. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvénynek az ökológiai célú szelektív halászattal kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12784. szám)
(Sallai R. Benedek (LMP) képviselő önálló indítványa)
 - b) A mezőgazdasági üzemek jogállásáról szóló törvényjavaslat (T/12840. szám)
(Magyar Zoltán (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
 - c) A mezőgazdasági szövetkezetek új szabályozásának megalkotásának szükségességéről szóló határozati javaslat (H/12841. szám)
(Magyar Zoltán (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
 - d) A Nemzeti Vidékstratégia megerősítéséről szóló határozati javaslat (H/12843. szám)
(Magyar Zoltán (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
 - e) A Hortobágyi Nemzeti Park földbérleti pályázatai felülvizsgálatának szükségességéről szóló határozati javaslat H/12844. szám)
(Magyar Zoltán (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: Font Sándor (Fidesz), a bizottság elnöke és
Horváth István (Fidesz), a bizottság alelnöke

Harangozó Gábor István (MSZP), a bizottság alelnöke

Magyar Zoltán (Jobbik), a bizottság alelnöke

Gyórfy Balázs (Fidesz)

Pócs János (Fidesz)

Dr. Legény Zsolt (MSZP)

Kónya Péter (független)

Helyettesítési megbízást adott

Farkas Sándor (Fidesz) Pócs Jánosnak (Fidesz)

Dankó Béla (Fidesz) Gyórfy Balázsnak (Fidesz)

Földi László (KDNP) Font Sándornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Horváth Zoltánné főtanácsadó

Meghívottak**Megjelent**

Dr. Andréka Tamás főosztályvezető (Földművelésügyi
Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 14 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, köszöntöm a munkánkat segítő tisztviselőket, köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik bizottságunk nyílt ülését! A napirendtervezetet a bizottság tagjai a szokásos módon megkapták. Kérdezem, hogy kérdés, észrevétel van-e a tervezethez. *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs. Akkor kérdezem, hogy ki az, aki elfogadja a napirendtervezetet. Aki igen, az ezt kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Ezek szerint fogunk haladni.

Zártkertként nyilvántartott ingatlanok művelés alóli kivonásával kapcsolatban egyes törvények módosításáról szóló T/12929. számú törvényjavaslat (Részletes vita) (Kijelölt bizottság)

Az 1. napirendi pontban a zártkertként nyilvántartott ingatlanok kapcsán benyújtott T/12929. számú törvényjavaslat részletes vitáját fogjuk lefolytatni. Ennek az indítványnak én vagyok az előterjesztője, ezért megkérem Horváth István alelnök urat, hogy az 1. napirendi pont tárgyalását ő vezesse.

(Az ülés vezetését Horváth István, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én is szeretettel köszöntöm a tisztelt bizottsági tagokat, az elnök urat, megjelent vendégeinket, valamint a kollégákat. Megnyitom a részletes vita első szakaszát. Ebben a szakaszban a bizottság azt vizsgálja, hogy a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésének a-d) pontjaiban foglaltaknak megfelel-e a törvényjavaslat. Megkérdem Font Sándor elnök urat, hogy mint előterjesztő kíván-e hozzászólni a részletes vita e szakaszához.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Nem.

ELNÖK: Jó. Köszöntöm Andréka Tamás urat a kormány képviselőjében! Kérdezem, hogy a részletes vita ezen szakaszában hozzá kíván-e szólni, van-e véleménye.

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): Nincs, köszönöm.

ELNÖK: Nincsen. Akkor a bizottság tagjait szeretném megkérdezni, hogy kívánnak-e hozzászólni, illetve kiegészítést tenni. *(Senki nem jelentkezik.)* A bizottság részéről nem látok hozzászólást.

Visszaadom a szót az előterjesztőnek, kíván-e esetlegesen szólni. *(Font Sándor nemet int.)* Mivelhogy nem volt hozzászólás...

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Nem.

ELNÖK: ..., nem. Akkor szavazások következnek.

Döntés következik a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelésről. Akkor szavazzunk a megfelelésről! Aki azzal egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy tartózkodás és nem szavazat nélkül a bizottság egyhangúlag elfogadta ezt.

Megnyitom a részletes vita következő szakaszát, a Mezőgazdasági bizottsághoz benyújtásra került módosító javaslatok értékelését és az azokról történő állásfoglalást a háttéranyag alapján. Kérdezem a kormány képviselőjét, hogy a tárca vagy a kormány álláspontját kívánja-e ismertetni.

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): Kormányálláspontot képviselek.

ELNÖK: Köszönöm. Parancsoljon!

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): Az 1. pontról?

ELNÖK: Igen.

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Az 1. pontot nem támogatja.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Előterjesztőként sem támogatom, megjegyzem.

ELNÖK: Jó. Akkor megkérdezem a bizottság tagjait, hogy kívánnak-e hozzászólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok hozzászólást.

Bizottsági saját módosító javaslat benyújtására nem teszek javaslatot...

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Ezt végig kell szavoznunk.

ELNÖK: Elnézést, itt az elnök úr az előterjesztő, és most nekem hirtelen át kell vennem ennek a procedúráját, és emiatt a türelmét kérem a tisztelt bizottságnak.

Erről tehát szavoznunk kell. Az előterjesztő és a kormány nem támogatja. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a javaslatot. *(Szavazás.)* 4 igen. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem szavazat! *(Szavazás.)* 7 nem szavazattal a bizottság ezt nem fogadta el.

Akkor most szavazunk a következőről, a 3. pontról fogunk szavazni, amelynek a benyújtója Pócs János képviselő úr. Mi a kormány véleménye? ...Ezt sem támogatja.

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): A kormány a 3-ast támogatja, de a 2-es kimaradt.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Kimaradt a 2-es, elnézést, összekavarodtunk itt teljesen, de egyébként...

ELNÖK: Menjünk akkor a 2-esre, elnézést, csak nekem ezt írták itt le, de rendben van.

A háttéranyag szerint 2. sorszámú javaslatról fogunk szavazni vagy dönteni, amelynek a benyújtója Magyar Zoltán képviselő úr. Szeretném megkérdezni a tárca álláspontját.

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja. Kívánja-e a képviselő úr kiegészíteni...

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Előterjesztőként nem támogatja.

ELNÖK: Előterjesztőként nem támogatja Font úr. (*Magyar Zoltán jelzésére:*) Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Egy indoklást szeretnék kérni.

ELNÖK: Indoklás, Andréka úr!

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): A kormánytól vagy az előterjesztőtől kéri?

ELNÖK: Akkor először...

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): A kormánytól?

ELNÖK: ...a kormánytól, és utána az előterjesztőnek adom meg a szót.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: A legjobb, ha mindkettőtől.

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): A kormány azzal a módosítással ért egyet, hogy az eddigi, tehát a 2016. december 31-éig alkalmazható szabályok kerüljenek meghosszabbításra 2017. december 31-éig, tehát ne legyen fél hektárra korlátozva a kivonható zártkerteknek a nagysága, és területnagyságtól függetlenül legyen lehetősége a tulajdonosnak a kivonásra.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előterjesztőként kívánja-e kiegészíteni?

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Nem kívánom.

ELNÖK: Nem. Visszaadom a szót Magyar képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Én úgy gondolom, hogy azért a fél hektár már egy akkora terület, aminek az esetén érdemes lehet ez a korlátozás, és ezért nyújtottam be ezt a módosító indítványt, és természetesen nem visszamenő hatállyal, tehát a jövő évi hosszabbítás tekintetében lenne ez a korlátozás. Úgyhogy arra kérem legalább a bizottságban helyet foglaló, a területhez értő képviselőtársaimat, hogy ezt fontoljuk meg, mert ez már tényleg egy akkora birtokméret, ahol érdemes lenne ezt fenntartani. Köszönöm.

ELNÖK: Jó, köszönöm szépen. Szavazás következik. Aki támogatja Magyar képviselő úr javaslatát, kérem, igennel szavazzon. (Szavazás.) 3 igen. Tartózkodás? (Szavazás.) 7 tartózkodás. Nem szavazat van? (Szavazás.) Nincs. A bizottság ezt nem támogatta.

A következő pontról, Pócs János képviselő úr beadványáról szavazunk. Mi a tárcaálláspont?

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): A 3. pontot a kormány támogatja.

ELNÖK: Az előterjesztő?

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Megjegyzem, ez összefügg a 4-essel, tehát együtt fogjuk tárgyalni a 3-ast és a 4-est a jegyzék szerint.

ELNÖK: Jó.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Támogatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gondolom, nem kívánja kiegészíteni a képviselő úr. (Pócs János nemet int.) Szavazzunk! Aki támogatja, összevonva a 3 és a 4. pontot, az, kérem, igennel szavazzon! (Szavazás.) 7 igen..., sőt egyhangúlag támogatják a bizottság tagjai. Köszönöm szépen.

Akkor áttérünk az 5. sorszámú beadványra, Magyar Zoltán képviselő úr módosító indítványára. Mi a tárca álláspontja?

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): A kormány nem támogatja.

ELNÖK: Az előterjesztő?

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Nem támogatom.

ELNÖK: (Jelzésre:) Magyar képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Szeretnék egy indoklást kérni. Itt végképp nem értem azt, hogy miért nem kerül ez a módosítás támogatásra, hiszen megőrzi a jogalkotó eredeti szándékát, sőt azt erősíti.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Előterjesztőként annyit szeretnék hozzátenni, hogy értem, értjük természetesen, hogy mit mond, hogy mit javasol az indítványtevő, de ezzel az erővel innentől kezdve minden jogszabályról, amelyet meghoz a magyar parlament, értesíteni kellene az összes érintett állampolgárt, mert itt gyakorlatilag ennek a logikáját vetíti elő. Tehát itt megszületik egy jogszabály, amelynek az érintettjei a zártkerttulajdonosok lesznek, de ha innentől kezdve megszületik egy adójogszabály, netán egy gépjárműre vonatkozó jogszabály, akkor innentől kezdve minden gépjármű-tulajdonost ki kell értesíteni? Van egy elvi logikája ennek, hogy jogszabály megszületéséről nem szoktuk kiértesíteni az érintetteket. Van egy nagyon súlyos, sokat idézett állapot, hogy a jogszabály nem ismerése viszont nem mentesít senkit sem a felelősség alól, ezért állampolgárként rá vagyunk kényszerülve, hogy a bennünket érintő jogszabályi környezetet figyelemmel kísérjük – itt is ennek kell történnie.

Én legalább tíz nyilatkozatot adtam már például ezekkel a zártkertekkel kapcsolatosan, ami nem a parlamenti környezetben, hanem médiákon keresztül történt, és bízom benne, hogy a médiákon keresztül történő híradás eljut az érintettekhez. Akinek ilyen tulajdona van, az pontosan tudja az elmúlt két év tapasztalata alapján, hogy ez egy speciális, bonyolult, időnként nehezen kezelhető fázis, és ezért különösen érzékenyek is minden olyan hírre, amely zártkertekkel kapcsolatos. Rengeteg megkeresés érkezett már most is, félreértve egyébként az előterjesztés szándékát, hogy mit is jelent a mostani módosításnak a lényege. Ez engem csak abban erősít meg, hogy a zártkerttulajdonosok érzékenyek erre a területre, tehát nagyon figyelik, hogy milyen változások állnak be.

Mellesleg van neki egy egészen jelentős költségoldala is, hiszen a múltkor említettem, hogy egymillió-százezer, ha jól emlékszem, a zártkertként nyilvántartott ingatlanok száma, tehát ennyi levelet kellene úgy mellesleg kipostázni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több hozzászólási igényt nem látok, szavazunk az előterjesztésről. Aki támogatja Magyar Zoltán képviselő úr indítványát, az, kérem, igennel szavazzon. *(Szavazás.)* 3 igen. Tartózkodik? *(Szavazás.)* 8 tartózkodás mellett ezt nem fogadta el a bizottság.

A végére értünk ezen javaslatoknak.

Bizottsági módosító javaslat benyújtására nem teszek javaslatot, így a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat az általunk támogatott képviselői módosító javaslatokat foglalja magába.

Megnyitom az utolsó vitaszakaszt, amelyben a részletes vita lezárásáról és a jelentés elfogadásáról kell döntenünk, továbbá lehetőségünk van kisebbségi, illetve többségi véleményt előadó állítására. Többségít, mivelhogy az előterjesztő...

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, előterjesztő: Formálisan szavaznunk kell a vita lezárásáról, *(A sillabuszra mutatva:)* arról mindegyikről egyenként kell szavaznunk.

ELNÖK: Jó, rendben van. Akkor először döntést hozunk a részletes vita lezárásáról. Aki egyetért vele, kérem, igennel szavazzon. *(Szavazás.)* Ez 8 igen. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem szavazatok? *(Szavazás.)* Értelemszerűen 3 nem szavazat ellenében a bizottság lezárta a vitát.

Most döntés következik a jelentés elfogadásáról. Aki egyetért vele, kérem, igennel szavazzon. *(Szavazás.)* Ezt gyakorlatilag egyhangúlag elfogadta a bizottság.

Döntés bizottsági és kisebbségi előadó állításáról. Kívánunk többségi előadót állítani, elnök úr, hiszen te vagy az előterjesztő. *(Font Sándor: Nem.)* Többségi előadót nem kívánunk állítani. Kisebbségit *(Közbeszólások: Nem.)* sem kívánunk állítani, úgyhogy így a napirendi pont végére is értünk.

Köszönöm szépen, és visszaadom az elnök úrnak az ülésvezetést.

(Az ülés vezetését Font Sándor, a bizottság elnöke veszi át.)

A szőlő szaporítóanyag termesztés érdekében a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló T/12930. számú törvényjavaslat (Részletes vita) (Kijelölt bizottság)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rátérünk a 2. napirendi pontra, amely a szőlőszaporító-anyag termesztésével kapcsolatos törvénymódosítás, amely T/12930. számon került benyújtásra, ennek a részletes vitája kerül most napirendi pontra, Győrffy Balázs lesz az, aki a hármas betérjesztői körből előterjesztőként most itt meg fog majd szólalni.

Itt is megnyitom a részletes vita első szakaszát, ebben a házszabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdése szerinti formai követelményeknek való megfelelést vizsgáljuk meg. Kérdezem, hogy az első vitaszakaszban a megfeleléshez van-e kérdés, észrevétel. *(Senki nem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, akkor szavazunk róla. Ki az, aki egyetért azzal, hogy a benyújtott indítvány megfelel az idézett házszabály idézett rendelkezésének? Aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez egyhangú.

Az első vitaszakaszt lezárom.

A második vitaszakaszban a módosító indítvány megvitatása következik. A háttéranyag megtalálható képviselőtársaim előtt. Itt érdemi módosító indítványként gyakorlatilag helyesírási és nyelvhelyességi indítványt találunk, amely Pócs János képviselőtársam indítványa, és ez a három indítvány az összefüggése miatt egy döntéssel kerül megszavazásra. Kérdezem az előterjesztőt, illetve a tárca képviselőjét, egyetértene-e a módosító javaslattal.

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz), előterjesztő: Támogatom.

ELNÖK: Az előterjesztő támogatja.

DR. ANDRÉKA TAMÁS főosztályvezető (Földművelésügyi Minisztérium): A kormány is támogatja.

ELNÖK: A tárca is támogatja az indítványt. Vagy ez kormányálláspont? *(Dr. Andréka Tamás bólint.)* A kormány támogatja az indítványt.

Akkor a szavazáshoz érkeztünk. Kérdezem, hogy ki az, aki egyetért az indítványokkal. Aki igen, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez egyhangú.

További benyújtott módosító indítványról nem kell döntenünk, bizottsági módosító indítványt nem szándékozunk előterjeszteni, ezért a

részletes vita második szakaszát lezárhatjuk. Kérdezem, hogy ki az, aki egyetért azzal, hogy ezt a vitaszakaszt lezárjuk. Aki igen, az kézfeltartással jelezze ezt! *(Szavazás.)* Egyhangú.

Kérdezem, hogy ki ért egyet azzal, hogy a jelentést a szokásos módon benyújtsuk a Ház elé. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú, a benyújtás megtörténik.

Kérdezem, hogy akarunk-e kisebbségi és többségi véleményt előadókat állítani, illetve itt csak többségit lehetne, mert egyhangúlag szavaztunk. Én nem indítványozom ebben az esetben az előadó-állítást. Ha más sem *(Senki nem jelentkezik.)*, akkor kérdezem, hogy ki ért azzal egyet, hogy nem állítunk előadót ebben a napirendi pontban. Aki ezzel egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú.

Ehhez a napirendi ponthoz további szavazásnak már nem kell lennie, ezért a 2. napirendi pontot is lezárom.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:

A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvénynek az ökológiai célú szelektív halászattal kapcsolatos módosításáról szóló T/12784. számú törvényjavaslat

Rátérünk az önálló képviselői indítványok sorára. A 3. napirendi ponton belül elsőként az a) pontban megjelölve a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvényhez törvénymódosító javaslatot nyújtott be Sallai R. Benedek a T/12784. számon. Megadom a szót az előterjesztőnek, Sallai R. Benedeknek.

Sallai R. Benedek szóbeli kiegészítése

SALLAI R. BENEDEK (LMP), előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Hármaskérdés az, amivel szembesülnünk kellett 2016 folyamán. A kormányzat – én azt is elhiszem, hogy akár jó szándéktól vezérelve – megszüntette a természetes vízi halászatot Magyarországon, és Magyarország természetes vizein kizárólagosan horgászati hasznosítást teremtett. 2016. január elejétől áll fenn ez az állapot, és gyakorlatilag most már túl vagyunk nemcsak egy turisztikai szezonon, hanem egy gazdasági éven is halászati és horgászati szempontból, és nyilvánvalóan a tapasztalatokat le kell hogy szűrjük.

Nem pusztán a folyamatosan beérkező adatok, de az országos média is számot adott arról, hogy hármaskérdés jelentős problémával kellett szembesülniük a jogalkotóknak ezen a területen a korábban meghozott döntéssel kapcsolatban. Az első talán a legkisebb jelentőségű, de talán ez kapta a legnagyobb publicitást, hiszen a miniszterelnök úr is felhívta a figyelmet arra, hogy milyen minőségromlás ment keresztül a gasztronómiai termékkínálatunk a természetes vízi hal eltűnésével a magyar gasztronómiai kínálatból. Ez talán a legkisebb jelentőségű kérdés, ugyanakkor nagyon sokaknak ez is fontos, hiszen a Balatonnál nem lehet balatoni halat enni, a Tiszánál nem lehet tiszai halat enni, és mindezt úgy kell megvalósítani, hogy tógazdasági, úgynevezett pocsolya ízű halakból készített termékekkel kell megkínálni a vendégeket.

A második, ennél már lényegesen nagyobb jelentőségű probléma az, hogy addig, amíg a halászat magyar ősfoglalkozásként a magyarságot megelőző időkben fennmaradt Magyarországon, és természetes része volt a tájgazdálkodási rendszereknek, ez egy fenntartható módú vidékfejlesztési

eszközként nemcsak a vidéki munkahelyek fenntartásához járult hozzá, hanem hagyományaink őrzéséhez is. A vidéki halászcsoportoknak gyakorlatilag nem tudott megoldást kínálni a magyar kormány az elmúlt lassan egy évben, és a mai napig – a tegnapi nap folyamán is folyt egyeztetés a MOHOSZ-nál – nincs rendezve annak a csaknem 200 családnak a sorsa, amelyek az életüket tették fel a természetes vízi halászatra, és nagyjából január eleje óta a talajukat vesztették, eltűnt vagy kicsúszott a lábuk alól a talaj, és ezek között nagyon sokan vannak olyanok, akik érdemi személyi hitelt vagy vállalkozási hitelt vettek fel azért, hogy olyan eszközökbe ruházzanak be, amelyek a halászathoz kellenek, és azóta azok ott vannak, és nem tudnak velük mit kezdeni. Nyilvánvalóan ez is egy súlyos probléma, amivel foglalkozni kell, hiszen a halászat fenntartható mértékű megvalósítása egy kifejezetten olyan lehetőség, amely szerves része lehet tájgazdálkodási modelleknek és vidékfejlesztési törekvéseknek. Ez a második súlyos probléma.

A harmadik egyértelműen ökológiai jellegű probléma: Magyarország természetes vizein már ebben az évben szélsőségesen megjelent az idegenhonos inváziós fajok jelenléte, és nemcsak a jelenlegi halgazdálkodási eredmények mutatnak erre rá, hanem gyakorlatilag a nyár folyamán történt halpusztulások során is nagyon sok esetben kiderült ez, illetve nyilvánvalóan ott, ahol több tonnányi invazív idegenhonos halat szedtek ki a halászati hasznosítók korábban, 2015 végéig, és 2016-ban pedig ennek a száma nulla, ott nyilvánvalóan látható az, hogy egy nagyon súlyos eltolódás van. Horgászati eszközökkel nem lehet sem a fekete törpeharcsának, sem a busának, sem jó néhány más fajnak az állományát szabályozni, ami azzal jár együtt, hogy Magyarország természetes halfaunája eltűnik, és helyette egy gazdaságilag kevésbé hasznosítható és Magyarország természetes faunáját és ökológiai állapotát lerontó állapot jön létre.

Az én javaslatomban egyértelműen egy megoldási lehetőség szerepel az – amivel kapcsolatban nyilvánvalóan mind a kormánypárttól, mind az ellenzéki pártoktól bármi más a tárgysorozatba vételt követően érdemben megvizsgálható –, hogy azokon a helyeken, ahol a horgászati hasznosítás nem váltja be a hozzáfűzött reményeket, ahol a horgászati hasznosító nem tudja produkálni az ökológiai célú halászatból, amire egyébként lehetőséget kapott a jogszabályban, az idegenhonos inváziós fajnak a kivételét, amit korábban a halászati hasznosítók megvalósítottak, vagy ahol monitoringadatok, kutatási adatok támasztják alá a halfauna szélsőséges eltolódását, ott akár a horgászati jog megvonásával a halászati módok helyreállításának és rekonstrukciójának legyen meg a lehetősége.

A kormányzatnak és így a minisztériumnak – tehát véletlenül sem az ellenzéknek – legyen meg a lehetősége és mérlegelése arra, hogy itt-ott, ahol az ökológiailag indokolt, helyre lehessen állítani a halászatot, és érdemben kezdődjön meg az a gondolkodás, hogy hogyan tudja kiegészíteni egymást a halászati és a horgászati hasznosítás Magyarországon. Én azt gondolom, hogy a bölcs horgászoknak, akiknek fontos Magyarország halfaunája, nem ellentétes az érdekeivel a halászat fenntartása, azoknak az érdekeit szolgálja, és a módosító javaslatom erre tenne egy kísérletet, hogy megnyissuk ennek a gondolkodásnak és ennek a rekonstrukciónak egy lehetőségét. Ehhez kérem a támogatásukat. Köszönöm a szót, elnök úr.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottsági tagok hozzászólásai, kérdései következhetnek. *(Jelzésre:)* Kónya Péternek adok szót.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Véleményem szerint ez a beadott törvénymódosítási javaslat is azt mutatja, hogy szükség lenne arra, hogy a bizottsági ülésen megvizsgáljuk azokat a tapasztalatokat, amelyek a törvény megalkotása óta rendelkezésünkre állhatnak. Lázár János egy Kormányinfón bejelentette, hogy jelentős fejlesztési pénzeket szánnak egyébként a magyar horgászat, illetve a turizmussal összekapcsolható horgászat fejlesztésére, és erre jelentős európai uniós forrásokat is be kívánnak vonni. Nyilván a törvényalkotó szándéka is az volt, amikor ezt a törvényt meghozták, hogy egyfajta turizmus fellendítése céljából a horgászatot előnyben részesíteni a halászattal szemben, ugyanakkor meg kellene vizsgálni az elmúlt év tapasztalatai alapján, hogy nemzetgazdasági szempontból kifizetődő volt-e ez a törvényjavaslat, illetve milyen jövőbeli fejlesztések állnak rendelkezésre, amelyek tovább tudnák fejleszteni ezt az ágazatot.

Nyilván én magam is egyetértek azzal, hogy a vizeinknél meglévő horgászati turizmust tovább kell fejleszteni, mert ebben óriási lehetőségek vannak, mint képviselőt engem is megkerestek egyébként a horgászszövetség tagjai, és elmondták azt, hogy gyakorlatilag Európában ez egy fellendülő ágazatnak tekinthető, és jelentősen motiválja és fejlesztheti a turizmust Magyarországon, ugyanakkor valóban ki kell alakítani ebben valamiféle egyensúlyt. Azt gondolom, hogy az elmúlt év tapasztalatait mindenképpen célszerű lenne egy bizottsági ülésen megvizsgálni, és annak függvényében tárgyalni ezzel kapcsolatos törvénymódosításokat. Köszönöm.

ELNÖK: Van-e további jelentkező? *(Jelzésre:)* Magyar Zoltán!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem meglepőd módon maximálisan támogatom az előttünk fekvő javaslatot, hiszen szinte ugyanebben a témában néhány héttel ezelőtt a határozati javaslatomat már tárgyalta a bizottság. Azt szeretném kiemelni, hogy szerintem itt a teremben mindenki egyetért azzal, hogy a természetes vizeinken a hangsúly a horgászat irányába kell hogy terelődjön, egyrészt azért, mert turisztikai szempontból, nemzetgazdasági szempontból ez az előnyös, másrészt meg sokkal több embert érint, hiszen nagyságrendileg több horgász van, mint ahány halász. Ugyanakkor én is azokat a jelzéseket kapom folyamatosan, hogy ez a fajta korlátozás, ami most már lassan egy éve él, brutális módon kezdi eltolni a halfaunát, és az invazív jövevényfajok aránya és száma is jelentősen növekszik, ami horgászati eszközökkel valóban nem kezelhető probléma. A jogszabály, az az egy évvel ezelőtti módosítás lehetőséget teremtene ugyan a horgászati hasznosítónak arra vonatkozóan, hogy ezt a problémát kezelje, de a gyakorlatban ez egyáltalán nem működik, a hatóság semmilyen módon nem ellenőrzi ezt, tudtommal embere sincs rá, sőt egyáltalán maga a mechanizmus sincs kidolgozva, hogy ennek hogy kellene működnie, ilyen formában a jogalkotónak lépnie kell, és el kell várnunk a horgászati hasznosítótól azt, hogy ezt a brutális eltolódást a halfaunában kordában tartsa, kezelje, ha már egyszer vállalta azt, hogy az adott vízterületet ő kezeli, akkor ez fontos feladata kell hogy legyen, és ez, ahogy már

említettem, egészen biztosan nem fog működni kizárólag horgászati eszközökkel.

Én is szomorúan tapasztalom, hogy az a közel 200 család, amely érintettje és legnagyobb kárvallottja a történetnek, a mai napig nem kapott kárpótlást, annak ellenére, hogy ez is egyéves ígéret, egy éve várják azt, hogy ez megtörténjen. Különböző háttérbeszélgetéseken, tárgyalásokon folyamatosan húzzák az érintettek az időt, itt viszont tényleg 200 családról van szó, és jellemzően nem azokról a nagy cégekről beszélünk, amelyek egy-egy folyószakaszon korábban elvégezték ezt a tevékenységet, hanem az ő alkalmazottjaikról és azokról, akik ezt mondjuk családi modellben végezték az elmúlt időszakban. Így erre is szeretnénk választ kapni.

Úgy gondolom, hogy a javaslat egyébként is kiválóan ki van dolgozva, de ha bárkinek lenne hozzá apróbb módosítási szándéka, azt egy országgyűlési vita keretében szerintem minden képviselő megteheti. Úgyhogy itt az idő, vágjunk bele, és kezdjük el itt rendet rakni! Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Van-e további hozzászóló? *(Jelzésre:)* Harangozó Gábor!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Ezt a vitát már a múltkor, a határozati javaslat tárgyalásakor is lefolytattuk, akkor is elmondtam, hogy az MSZP abszolút támogatja mind a határozati javaslatban leírtakat, mind pedig itt a törvényjavaslat formájában benyújtott célkitűzéseket. Nyilvánvaló, hogy mi is támogatjuk azt, hogy a hazai horgászturizmust tovább lehessen fejleszteni, és annak idején, amikor az a döntés megszületett, hogy a természetes vizeinken a halászat helyett inkább a horgászatot helyezzük előtérbe, ezt a folyamatot mi is üdvözlöttük és támogatjuk, azonban most, ahogy a kollégák is elmondták, nem akarom ismételni, a megszerzett tapasztalatok alapján egyre világosabban látszik, hogy ezeket a szükséges módosításokat meg kell tenni, és ennek megfelelően a benyújtott törvényjavaslat ehhez jó eszközöket és elég alaposan kidolgozott, megfontolt intézkedéseket fogalmaz meg. Ezért mi támogatni fogjuk ennek a tárgysorozatba vételét. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további hozzászóló? *(Senki nem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, át szeretném adni az ülés vezetését Horváth Istvánnak, és hozzá szeretnék szólni.

(Az ülés vezetését Horváth István, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, és egyben meg is adnám a szót Font képviselő úrnak, az elnök úrnak.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Nem volt véletlen, hogy a múltkori ülésünk napirendjére együttesen javasoltam kitűzni Sallai R. Benedek indítványát és Magyar Zoltán indítványát, mert tartalmilag gyakorlatilag ugyanarról van szó, ugyanazt a témát járják körbe, ugyanazok a merev pontok találhatók meg benne, mint az invazív fajok kérdése, hogy mi történik a kisszerszamos halászokkal, előírható-e kötelező jelleggel az invazív fajok lehalászása, és hadd ne soroljam a további kérdésköröket, a kifogott halakat el lehet-e adni, s a többi, s a többi, s a többi. Én ezért a jelenlegi indítványt tevő Sallai R. Benedeknek azt javaslom, hogy

olvassa el a múltkori jegyzőkönyvünket, mert azt a vitát abban a mélységben nem szeretném újra lefolytatni, akkor – úgy, ahogy Magyar Zoltán mondta – a tartalmi, lényegi részeket tekintve szinte szóról szóra ugyanezt vitattuk meg.

Annyit azért meg szeretnék jegyezni, hogy a mi nyilvántartásunk, vagyis az állam által tudott nyilvántartás alapján 144 fő végzett kereskedelmi célú halászatot, tehát nem lebecsülendő szám, de nem 200 vagy 200 fölötti, mint ahogy itt most elhangzott, nem lebecsülendő szám. A törvényjavaslat gyakorlati pontjait itt már részben megemlítettem, hogy a részletes vitáját jóformán két héttel ezelőtt lefolytattuk, de amire itt is indítványt tesz az előterjesztő, a halászat bizonyos fokú megengedésére újra a szelektivitás esetében, azt a jelenlegi jogszabályok is megengedik. Pontosan ki van dolgozva végig, hogy milyen feltétellel, a halászati hatóságok kinek, mikor, hol adhatnak, sőt hol kötelezhetik, hogyha észreveszik azt az invazív fajmennyiséget, amennyiről itt most beszélnek az előterjesztők, hogy ha ez tényleg megjelenik, akkor hol kötelezhetik az érintetteket, a halászati, horgászati jog tulajdonosát a szelektív halászat megindítására.

Abban, hogy mennyire jogszabályszerű a betérjesztés, én nem értek egyet Harangozó képviselőtársammal, mert itt megint belecsúszunk abba a hibába, hogy alacsonyabb rendű jogszabályt, ez esetben rendeletet akarunk törvényi szinten szabályozni, de ez ilyen zárójeles... (*Harangozó Gábor István: De azt pont lehet!*) ...zárójeles megjegyzésem, hogy jelenleg szabályozott azon a területen, tehát ezt is hozzáteszem. A múltkor pontosan idéztem, ha jól tudom, Magyar Zoltán képviselő úrnak, hogy melyik az a társult jogszabály, rendelet, amely az őáltala is feszegetett kérdéseket egyébként szabályozza, én nem állítom, hogy úgy szabályozza, ahogy ő szeretné, de szabályozza ezt a kérdést.

Összességében én nem szeretném, hogyha a bizottságunk egy döntőbírói szerepkörbe helyezné magát, hogy kinek van igaza, az álláspontok között értem én ezt, hogy kinek van igaza. Nem biztos, hogy merném azt mondani, amit Sallai R. Benedek előterjesztőként, hogy már elégséges idő telt el azóta ahhoz, hogy felülvizsgáljuk a meghozott jogszabályt, tartok tőle, hogy ez még messze nem elégséges idő. De itt már említésre kerültek ágazati, szakmai érdekképviseleti szervek, amelyeknél ez a téma napirenden van, és ha jól értem, őtőlük is kapnak információt, és ez alapján kerülnek előterjesztések ide hozzánk. Ezért is dicsértem meg a múltkor Magyar Zoltán képviselőtársamat, mert látszott azon a második indítványán, hogy az már egy komoly javaslat, tehát ott látszott, hogy valaki értő ember volt az, aki az előterjesztő kezét vezette, hogy milyen minőségű legyen az előterjesztés, az egy komoly előterjesztés volt.

Hogyha ennek a bizottságunk továbbra is szereplője akar maradni, nem csak úgy, hogy egy-egy határozati javaslat vagy törvényjavaslat ide bekerüljön, akkor én azt merném javasolni, hogy nézzük meg, melyik az az albizottság, amely érdemben, vitát követve formátumban erről lehetne tárgyalni, mert itt, a főbizottsági ülésünk erre nem túlságosan alkalmas, mert itt súlyos érveket és ellenérveket próbálunk az előterjesztők szemüvegén keresztül megfordítani, és ezt most jogszabállyal kikényszeríteni, hogy márpedig ez innentől kezdve ne így legyen – erre irányulnak az előterjesztések. De én azért mondtam, hogy nem biztos, hogy szerencsés, ha döntőbírói szerepkörbe helyezzük a bizottság munkáját, és egyáltalán az, hogy mi történt az elmúlt másfél, szűk két év alatt, akkor azt mondom, hogy a jövő tavaszi ülésszakon a titkárság segítségével nevesítünk egy albizottságot, és oda hívjuk meg, hívják meg az albizottsági

vezetők és érintettek a magyar horgász- és halásztársadalomnak a jegyzett képviselőit, indokló, érvelő személyeit, akik egyrészt azt az oldalt erősítik, amely most itt a határozati javaslatban és a törvényjavaslatban előkerült, tehát a kritikai oldalt, második pedig azt, akik azt mondják, hogy nem, éppen ezért volt szükséges az elmúlt két évbeli jogszabály-változtatás, hiszen meg akartuk szüntetni ezt, meg ezt, meg ezt, azt meg nem akartuk, és ezért gondoljuk, hogy ez most jól működik. Én tehát úgy érzem, hogy az albizottság a felülete annak, hogy ezt az érv érvvel szembeni vitát lefolytassuk, nem pedig a bizottság, és nem is merném vállalni ezt a szerepkört, nem is javasolnám, hogy a bizottság ebbe a szerepkörbe helyezze be magát.

Mindezek mellett visszautalok természetesen a két héttel ezelőtti bizottsági ülésünkre, ahol sokkal részletesebben indokoltam, hogy miért nem javaslom, miért nem javasoljuk a tárgysorozatba vételét ennek az indítványnak sem – bár ez a múltkor nem került napirendre –, hasonlóképpen a Magyar Zoltán által jegyzett indítványhoz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az elnök úrnak, és vissza is adnám az ülésvezetést.

(Az ülés vezetését Font Sándor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Igen, Harangozó Gábor!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Azért is szeretnék reagálni, mert most már többször előkerült, hogy mit milyen szinten, hogyan szabályozunk, és miért nyújtunk be határozati javaslatot, törvényjavaslatot, s a többi. Az a helyzet, elnök úr, hogy rendeleti szinten szabályozott problémákat országgyűlési képviselők, hogyha látják, hogy az nem jól van szabályozva, semmilyen más módon nem tudják befolyásolni, mint hogy vagy egy határozati javaslatot nyújtunk be, amelyben kérjük a kormányzatot, hogy vizsgálja felül, és orvosolja a problémát – ez megtörtént –, vagy hogyha ez nem sikerült, akkor egy önálló törvényként, merthogy itt mi a törvényalkotásban vagyunk, próbáljuk szabályozni, ami nyilvánvalóan egy felsőbbrendű szabályozás, mint egy rendeleti szabályozás, ha itt erről törvényt alkotunk, akkor rendeleti szinten is ennek megfelelően kell a szabályokat meghozni. Ezzel szerintem tehát nemhogy probléma lenne, hanem azt gondolom, hogy ez a dolgunk.

De miután több előterjesztés is született ez ügyben, és senki nem vitatja, hogy mivel igen nagy változás történt, érdemes azért felülvizsgálni ennek a tapasztalatait, én itt most tennék egy konstrukció jellegű javaslatot, mert látom, hogy ez a törvényjavaslat nem fog itt átmenni, a múltkor nem ment át a határozati javaslat sem. Akkor, ahogy az elnök úr javasolta, kezdeményezni fogjuk az Ellenőrző albizottság összehívását ebben a témában, ahova az érintett szakmai feleket és a kormányzatot is meg fogjuk természetesen hívni, de akkor abban meg mi kérjük a konstruktivitást, hogy utána legyen nyitottság arra, hogy akkor a tapasztalatoknak megfelelően lehessen a szükséges változtatások előterjesztésében is együttműködni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Harangozó alelnök úr egy nagyon fontos fordulatot nem említett meg, hogy hogyan lehet még esetleg az ellenzéknek rendeletet befolyásolnia: kormányra kell kerülni. Ez egy elég markáns szerepkör (*Magyar Zoltán: Jézusom!*), és akkor már el lehet odáig jutni, hogy nem ezen úton, határozati javaslaton és törvénymódosításon keresztül szeretnének rendeletet is befolyásolni. Tehát maradjunk az alapoknál! Ez egy lényeges dolog.

Azért tisztázzuk: nem véletlen az, hogy a parlament hatáskörébe a törvények kerülnek. Nem akarok elmenni egészen a joghierarchia rendszeréig, de mi törvényeket alkotunk, és a kormány – amely egy független hatalmi ág – kezében van a rendeletalkotás joga, ezt pedig csak akkor lehet elérni, hogyha valaki kormányon van. Ezt tisztázni szerettem volna, hogy ez a lehetőség se maradjon ki az esetleges befolyásolási lehetőségek közül. (*Jelzésre:*) Magyar Zoltán!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Az a helyzet, hogy 2018-ig, amíg a Jobbik kormányra kerül (*Derültség.*), ezen invazív fajok ikraszámát tekintve, és egyébként a felbolydult ökoszisztémát figyelve nincs időnk. Tehát azért ne várjuk meg azt, ami megtörtént a hazai rákfajok vagy mondjuk a kagylók esetében, hogy visszafordíthatatlan folyamatok zárultak le, és tűntek el fajok, amit nem akarok a kormányra kenni, hiszen azt mondjuk elég nehéz lett volna törvényi eszközökkel szabályozni, de itt a halaknál igenis van erre mód. Úgyhogy ne várjuk meg ezt a '18-as dátumot, azt javaslom, elnök úr, hanem akkor tényleg ilyen módon, amit az elnök úr is meg az alelnök úr is javasolt, legalább albizottsági szinten kezdjük el minél előbb a munkát, és beszéljünk erről komolyan, valóban az ágazat és a környező ágazatok érintettjeinek bevonásával. Ez abszolút nem egy politikai kérdés, az szerintem itt mindenkinek nyilvánvaló, hogy ettől egyetlen pártnak nem lesz egy szavazattal sem többje, ez egy olyan súlyos, aktuális, a jövő generációi szempontjából érdekes kérdés, amelyet minél előbb kezelni kell.

ELNÖK: Miért gondolja azt az ellenzék, hogy a hatóságoknak nincs, vagy nem lenne tudomása arról, ha olyan súlyos inváziós veszély lenne, mint amit itt most az előterjesztők állítanak? Tehát miért gondolják, hogy a hatóságnak erről nincs információja, és karba tett kézzel nézi, hogy ez megtörténjen? (*Magyar Zoltán: Ezt látjuk.*) Én ezt a feltételezést nem értem, és mint ahogy említettem, a jogszabály lehetőséget ad, hogy ha olyan szintű, olyan mérési adatok lesznek, vannak a birtokában, hiszen a halkutatótól kezdve elég komoly háttérintézményeink vannak jelen a „piacon”, tehát a területen. Hogyha ezek az adatok valóságosak lennének, mint amit én nem tudok igazolni, hogy valóságosak vagy nem valóságosak, ezért mondtam, hogy vigyük albizottsági szintre, de hogyha netán ez olyan súlyú lenne, mint amilyen rémképfestés vagy hisztériakeltés van, akkor miért gondolják azt, hogy a hatóságok erről ne tudnának, és ne tennék meg a szükséges intézkedést? Tehát én nem értek egyet ezzel a felvetéssel.

(*Jelzésre:*) Harangozó Gábor jelentkezik, megadom a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Persze jobb lenne, ha ebben a bizottságban maradnánk a szakmai kérdéseknél, de az elnök úr mégis kiprovokálja, hogy ettől most

eltérjünk. Elnök úr, bármennyire is fáj, ma még Magyarországon parlamentáris demokrácia van, a parlamentáris demokráciában az ellenzéknek joga van észrevenni problémákat, és ezekre a problémákra megoldási javaslatokat tenni. Énszerintem az ellenzéknek ezt a jogát nem kellene megkérdőjelezni, és nem csak olyan jogosultsága van az ellenzéknek, hogy akkor nyújtson be egy bármilyen javaslatot, hogyha ő kormányra kerül, és akkor próbáljon meg megoldási javaslatokat keresni az általa érzékelt problémákra, hanem amikor ellenzékben van, akkor is van ilyen jogosultsága, mi pedig azért vagyunk itt, hogy ezeket megvitassuk. Ellenkező esetben, hogyha probléma van ezzel, be lehet vezetni a rendeleti kormányzást, és akkor az egy tiszta ügy, és legalább nem kell a pénzt meg az időt erre az egyébként is egyre inkább díszletként működő parlamentre költeni. Köszönöm.

ELNÖK: Félreértett, alelnök úr, valószínűleg (*Harangozó Gábor István közbeszól.*), mert én nem az ellenzék jogosultságát szerettem volna korlátozni és netán elvonni, sőt azt kiterjesztve szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy van még más lehetőség is a rendeletek esetleges befolyásolására (*Magyar Zoltán közbeszól.*), és mondtam, hogy kormányra kell kerülni, hogy ne felejtsek el ezt a módozatot. (*Magyar Zoltán: Aha!*) Tehát én bővíteni szerettem volna a lehetőségek tárházát, nem pedig szűkíteni.

(*Jelzésre:*) Legény Zsoltnak adok szót.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Csupán annyit szeretnék mondani, hogy az ellenzéki vezetésű albizottság nagyon szívesen összeül akár ebben a témában is, természetesen úgy, hogyha a kormánypárti képviselők eljönnek az ellenzéki vezetésű albizottság ülésére, és biztosítják annak a határozatképességét, mondjuk úgy. Köszönöm.

ELNÖK: Én egyébként arra tettem javaslatot – köszönöm szépen –, ha jól emlékszem arra, amit mondtam, hogy a titkárság segítségével nézzük meg, melyik az az albizottság, amely érdemben tud ezzel a kérdéssel foglalkozni, nem nevesítettem egyiket sem. Örülök a felajánlásnak, de egyelőre várjuk ki azt, hogy hova visszük be, ahova a téma tartalmát tekintve is érdemlegesen bekerülhetne. (*Magyar Zoltán: Egyikhez sem.*)

Van-e további kérdés, észrevétel? (*Senki nem jelentkezik.*) Amennyiben nincs, akkor az előterjesztőnek adok szót.

Sallai R. Benedek reflexiói

SALLAI R. BENEDEK (LMP), előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Azt hittem, hogy ma sikerül megúszni kormányzati vagy kormánypárti arrogancia nélkül, és nagyon bánt, hogy egy ilyen szakmai kérdést, amelynek nincs érdemi politikai súlya, nem sikerül úgy letárgyalni, hogy ne kapjunk a fejünkre azért, mert egyáltalán szóvá merünk tenni egy problémát.

Nyilvánvaló, hogy ha a Nemzeti Együttműködés Rendszere lehetővé tenné azt, hogy egy kormánytisztviselő vagy egy köztisztviselő elmondja a jogalkotónak, hogy hülyeséget csináltak, nem jó a rendszer, akkor valóban megoldás lehetne az, hogy a magyar intézményrendszer jelzi ezt. De hogyha leépítenek egy intézményrendszert, és oda olyan embereket tesznek be, akik nem feltétlenül kompatibilisek, illetve nem feltétlenül vállalnak fel bármilyen konfliktust a kormánnyal, illetve hogyha mégis megteszik ezt, akkor nem biztos, hogy meghallgatásra kerülnek, így nagyon-nagyon nehéz.

Nyilvánvalóan nem azért jutott el hozzánk ez az információ, mert nem próbálkoznak máshol, akikkel egyeztettem, azok mind megjárták, megkilincsték az FM-et, és miután nem kaptak semmilyen megoldást, nyilván utoljára az ellenzékkel próbálkoznak, pedig tisztában vannak azzal, hogy így az érdekérvényesítési képesség meglehetősen szerény.

Az elnök úrnak annyiban ki szeretném egészíteni, vagy szeretném tájékoztatni, hogy ezek a fajta konzultációk zajlanak, tehát hogyha lenne idejük arra a tisztelt bizottság tagjainak, hogy ezeken részt vegyenek, elmenjenek egy-egy ilyen konferenciára, és meghallgassák a hasznosítókat, akkor ide is eljutnának az információk. Legutóbb Magyar Zoltán képviselőtársam is szervezett ilyen ebben a házban, ahova halászokat és halászati gazdálkodásban érdekelteteket hívott meg az I. emeleti nagytárgyalóba, ezzel tovább nyitottak a lehetőségek, hogy ezeket az információkat megszerezzük. És akkor most megígérem, hogy ennyit a politikáról.

És akkor visszatérek a szakmai érvekhez, amelyekben pont Font Sándor elnök úrnak és Győrffy Balázs képviselőtársamnak a megértését kérem, mert a többieknek nem tudom az ez irányú elkötelezettségeit, de tudom, hogy ők jogalkalmazók is, illetve konkrétan alanyai mondjuk a vadászati, vadgazdálkodási törvénynek, míg a többiek jogalkotóként ismerik. Gondoljatok bele, hogy a hivatásos vadász felügyeli a vadat, biztosítja a vad védelmét, biztosítja azt, hogy kapjon táplálékot, biztosítja a szaporítóhelyet, azokat, amiket a sportvadászattal nem tudnak kiszedni, a hivatásos vadász látja el. Van egy olyan pluszfeladat, hogy mondjuk vadászterületenként, 4 ezer hektáronként most már fel kell venni egy hivatásos vadászt a vad őrzésére és védelmére. Mindezt a vizek rendszerében nem tettük meg. *(Magyar Zoltán: Így van!)* Egy hiányos szabályozást alkottunk. Nincs, aki védje az ívóhelyeket, nincs, aki védje a halat, nincs, aki felszólítsa a horgászt jóformán arra, hogy szedje össze maga után a szemetet.

Hogyha csak egy picit következetesek lennénk a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás rendszerében, akkor megpróbálnánk legalább egy hasonló rendszert létrehozni. Nem lenne baj... És akkor itt szeretnék csatlakozni Kónya képviselőtársamhoz, illetve Magyar Zoltán képviselőtársamhoz, mind a ketten elmondták, hogy a horgászati turizmusban milyen potenciál rejlik, illetve Magyar Zoltán képviselőtársam azt is elmondta, hogy a fő irány a horgászati hasznosítás kell hogy legyen, de ezt nem lehet úgy megcsinálni, hogyha teljes mértékben szabad kezet adok egy horgászati érdekképviseleti szervezetnek, amely nem vesz fel hivatásos halászokat, illetve nem teljesíti az ökológiai célú halászattal kapcsolatos kötelezettségét, nem gondoskodik normálisan a halak őrzéséről, nem tesz meg semmit érdemben a halak ívóhelyének a szaporodásáért. Nyilvánvalóan vannak kivételek, tehát ha most bármelyik képviselőtársam azt fogja mondani, hogy tudnak példát, ahol ez megvalósul, én is tudok példát, másik tízet meg, ahol nem – ez a probléma. És a törvényi szabályozás arra ad lehetőséget, hogy ne legyen ilyen ingadozás, hanem egyenletesen végrehajtsák ezen kötelezettségeiket a horgászati hasznosítók, és úgy nyilvánvalóan van létjogosultsága annak, amit a kormányzat szeretne, annak, hogy a horgászati hasznosítás legyen a fő irány. De addig, ameddig ennek a teljes intézményi hátterét a hivatásos halászokkal, akik végrehajtják az ökológiai célú halászatot, vagy akik felügyelik a horgászatot, akik rendszeresen ránéznek a vízre, addig ez nem megvalósítható.

Az elnök úr felé szeretném pontosítani akkor: jók az információi, én mondjuk 150-et tudtam, ő 145 főt mondott, mi azt mondjuk, hogy mennyien éltek meg belőle. Ezek jelentős részben családi jellegű vállalkozások voltak, egy fő, két fő dolgozott bennük, és volt néhány alkalmazott. Amiről tehát mi tudunk, az az, hogy 200 fő fölött van az alkalmazottakkal együtt azok száma, akiknek korábban jogosultsága volt természetes vízi halászatra, és én arról beszéltem, hogy hányan éltek meg belőle, nem arról, hogy konkrétan mennyinek volt halászati joga. Itt tehát nincs köztünk nézetkülönbség, csak más számot mondtunk.

Az a baj ezzel, hogy az ökológiai rendszereknek van egy sajátossága, az, hogy nem tudunk néhány dolgot visszacsinálni. A Tiszán tudok olyan helyet, ahol 2015-ben a halász kiszedett 40-50 tonna törpeharcsát, az idei évben nulla a hasznosítás, ennek az ivadékpusztító hatása a jövő évben fog jelentkezni, a jövő évben fog az elkezdődni, hogy a természetes faunába tartozó halak leívnak, a törpeharcsa meg megy, és az ivadékpusztító jellegével megpróbál mindent tönkretenni. Az, hogy ennek a hatása majd öt év múlva érződik, az jogos, csak öt év múlva nem lesz visszafordítható a folyamat, öt év múlva majd azt lehet, hogy örületes pénzeket megtenni a halászatot, és a természetes faunába tartozó fajokat visszatelepíteni. Most egy közös gondolkodás segíthet ezen.

Az, hogy Magyar Zoltán képviselőtársam egy országgyűlési határozat formájában megpróbálja a kormányzatot rábírni erre, örvendetes megoldás, és jó lenne, és jó lett volna, hogyha azt tárgysorozatba veszi a tisztelt bizottság. Én egy másik eszközhöz nyúltam, én magához a halászati és halgazdálkodási törvényhez nyúltam hozzá, pont azért, mert egy magasabb szintű szabályozás korlátokat teremt a kormányzatnak az esetleges ámokfutásával kapcsolatban, vagy – bocsánat, nem akartam az „ámokfutás” szót mondani – esetlegesen azokon a területeken, ahol pontosabb lehet így a szabályozás.

Én azt gondolom, hogy miután az itteni vita is azt bizonyítja, hogy lenne igény, és szükség van arra, hogy erről párbeszédet folytassunk, ezt valamilyen formában folytassuk. Én azt gondolom, hogy a tárgysorozatba vétel ennek a terét megteremti, ezért kérem, hogy ha lehet, akkor támogassák, ebben a formában a legszükségesebb lépéseket a jogszabály-módosító javaslatom kezeli, és utána még jócskán kell gondolkodni Magyarországon természetes vízi halállományának hasznosításának a kérdéseiről hosszú távon is, és nyilvánvalóan ahhoz az kell, hogy minél több szakembert bevonjunk, a jogalkotási kérdésben pedig ez egy lehetőséget teremt. Ezért kérem tisztelettel a bizottságtól a tárgysorozatba vétel megvalósítását. Köszönöm szépen, elnök úr.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. Van-e további kérdés, észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs. Szavazzunk róla!

Ki az, aki egyetért azzal, hogy tárgysorozatba vegyük az imént tárgyalt T/12784. számon benyújtott indítványt? Aki igen, az kézfeltartással jelezze ezt! *(Szavazás.)* Ez 4. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Ez 7. Bizottságunk nem vette tárgysorozatba.

A mezőgazdasági üzemek jogállásáról szóló T/12840. számú törvényjavaslat

A b) ponthoz érkezve a következő tárgysorozatba vételi indítvány a mezőgazdasági üzemek jogállásáról szóló törvényjavaslatra vonatkozik, amely T/12840. számon került benyújtásra Magyar Zoltán képviselőtársunk részéről. Megadom a szót az előterjesztőnek.

Magyar Zoltán szóbeli kiegészítése

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem fogom hosszúra húzni, ennek több oka van: egyrészt már korábbi években is benyújtottam ezt a törvényjavaslatot, másrészt pedig nagyjából tisztában vagyok az önök álláspontjával ezzel kapcsolatban, ami elég szomorú, mivel 2010-et követően, a kormányváltást követően önök azt mondták, hogy a földforgalmi törvény, a szövetkezeti törvény és az üzemszabályozási törvény egy csomagban, esetleg még a családi vállalkozásokat kiemelve egy külön törvénybe negyedikként, négy lábként fogja tartani az ágazatot, és ezek fogják meghatározni azokat a kereteket, amelyek mentén aztán újra lehet szabályozni a területet. Azóta is várjuk a földforgalmi törvényen kívül a többi törvény megszületését.

Valójában nem is értelmezhető számunkra sem a földforgalmi törvény, sem az azóta ebben a témában megtett jogalkotás ezen többi láb nélkül, hiszen nem tudjuk a fogalmakat, nem ismerjük azokat a kereteket, amelyekben önök gondolkodnak, és például az üzemszabályozási törvény hiánya miatt lehetséges az, hogy mondjuk az állami földprivatizációt olyan módon tudták végrehajtani, ahogy azt végrehajtották, és ennek a törvénynek a hiányában képes megtenni Fazekas miniszter úr és az államtitkárok, hogy a parlamentben az ellenzék bírálataira fröcsögve válaszolva azt tudják mondani, hogy bizony a kormányzat továbbra is a családi gazdaságok, a kis- és közepes, helyben élő, magyar földművesek oldalán áll; ezt azért tudják önök megtenni, mert nincsenek lefektetve a szabályok, nincsen meghatározva az, hogy Magyarországon az üzemek milyen keretek között és milyen birtokmérettel működhetnek.

Természetesen sok más részletet is tartalmaz a törvényjavaslat, amely teljes mértékben megfelel az európai uniós elvárásoknak is, és megfelel a hazai igényeknek is, úgyhogy elég furcsa helyzet alakul ki, hogyha nem támogatják a tárgysorozatba vételt, hiszen – ahogy mondtam – éppen az önök ígérete volt most már több mint hat éve, hogy ezt a törvényt el kell fogadnunk. Köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Hozzászólások, kérdések vannak-e a bizottsági tagok részéről? *(Sallai R. Benedek jelentkezik.)* Először a bizottsági tagokat kérdezem. *(Senki nem jelentkezik. – Harangozó Gábor István: A kormányzat részéről nem szeretnék szólni?)* Harangozó Gábor nem, nem szeretne szólni? *(Harangozó Gábor István nemet int.)* Sallai R. Benedek!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tájékoztatni szeretném a bizottság tagjait, hogy mindenféle ellenzéki ármánykodástól függetlenül a Központi Statisztikai Hivatal tegnap tette közzé az elmúlt időszak eseményeivel összefüggő statisztikai számait. Azt már korábban is több alkalommal hangoztattam, hogy Magyarországon 2010 és '13

között az öt fő alatti foglalkoztatási létszámú kisgazdaságok száma 15 százalékkal csökkent, '13-hoz képest 2016 közepéig további 12 százalékkal csökkent ezek száma, a '13-ashoz képest! Tehát először 15 százalékkal csökkent '10 és '13 között, most, '13 és '16 között további 12 százalékkal csökkent az egyéni gazdaságok száma – ez az Agrárium 2016 gazdaságszerkezeti összeírás eredményéből derül ki. Az állattartással foglalkozó egyéni gazdaságok száma a hatodával csökkent a három év előtti összeíráshoz képest, tehát itt nincs elmúlt nyolc év, csak '13-hoz viszonyítjuk, 29 százalékkal lett kevesebb a nem fizetett tevékenységet végző gazdálkodó családtagok száma is, tehát ez a családi gazdaság, amiről konkrétan beszélünk, és egyértelműen csökkent a kézimunka-igényes kultúrák száma is. Amiben az eredményeket fel tudja mutatni a kormányzat, és meg is tette nem is olyan régen, az a monokultúráknak, tehát a napraforgó- és a kukoricatermés eredménye.

A birtokpolitika alapvetően befolyásolja azon vidékfejlesztési törekvéseket, amelyek lehetőséget teremtenének arra, hogy az agráriumra és bölcsőbb tájhasználatra alapozott munkahelyfenntartást és tisztességesebb jövedelmet és megélhetést biztosítson a vidék állampolgárainak. Jelen pillanatban a földforgalmi törvény – és itt nyilvánvalóan lehet vitatkozni, hogy szándékosan vagy véletlenül, de – kifejezetten erősíti és gyorsítja a 2010 előtt megkezdődött nagybirtokszerkezetnek az erősítését, a bebetonozását. Az integrációs törvényt, amit Magyar Zoltán képviselőtársam készített, lehet néhány pontjában vitatni, hogy pontosan azokkal a számokkal, vagy nem, de egy megalapozott, jól előkészített, olyan szabályozás, amit Nyugat-Európában több helyen megtalálunk; egyszerűen arról szól, hogy a természetes személyekhez köthető gazdaságok számát hogyan szabályozzuk és hogyan korlátozzuk. Ennek a törvénynek az elfogadásával nem lenne lehetősége mondjuk Csányi Sándornak, hogy a zrt.-jének a kft.-jének a kft.-jének a kft.-je is termőföldeket béreljen és használjon Magyarországon, mert gyakorlatilag lecsökkenti a jogi személyek által használható földek területét, és ezáltal valóban megvalósítja azt, amiről Lázár János egy évvel ezelőtt beszélt, hogy majd az 1200 meg az 1800 hektáros birtokmaximummal féket adnak a nagybirtoknak. Egyértelműen látjuk és tudjuk, akár a fideszes képviselők között is van erre példa, hogy a 6 ezer hektáros nagybirtokból hogy lehet több 1800 meg 1200 hektáros, hogy ne veszítsenek egy négyzetméternyi támogatást se, és hogyan maradtak mégis egy-egy család kezében jogi személyeken keresztül ezek a földek.

Az integrációs törvény egy észszerű, bölcs megoldás ennek a szabályozására, európai szinten ezt alkalmazzák, és enélkül a földforgalmi törvény minden egyes korlátja és szándéka használhatatlan. Ezért kérem tisztelettel kormánypárti képviselőtársaimat, akiknél igazából a döntési jog van, hogy vegyék tárgysorozatba, és kezdjük el azt a vitát, hogy miként lehet Magyarországon visszatérni abba az irányba, amiről például Font Sándor elnök úr 2010 előtt meglehetősen sokat beszélt, amikor az egyetértésemet élvezte az akkor elhangzottakkal, hogy mit kell tenni, amihez képest a Fidesz egy teljesen más irányba ment. Most ez a törvény lehetőséget teremtene arra, hogy visszatérjünk arra, hogy hogyan lehet Magyarország a kis családi gazdaságok országaként egy jobb vidék és egy jobb megélhetést teremtő Magyarországnak az otthona. Ehhez a Lehet Más a Politika támogatná a tárgysorozatba vételt, ha a bizottságban szavazata lenne. *(Derűlség.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Harangozó Gábor mégis hozzászól? *(Harangozó Gábor István: Persze!)* Megadom a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Csak vártam, hátha kormánypárti képviselő is hozzászól, mert kíváncsi lettem volna...

ELNÖK: Rám marad megint a hozzászólás, úgy néz ki.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: ...Az elnök úrra fog maradni, igen.

A javaslat tartalmát tekintve van benne sok olyan dolog, amit én biztos hogy máshogy gondolok, vagy más jellegű javaslatot terjesztenék be, miközben persze vannak olyan megoldások is, amelyek kifejezetten támogathatóak és előremutathatóak. Az alapvető kérdés az, hogy nem is értem, hogyan gondolja a kormányzati többség, hogy az Alaptörvény megalkotása óta itt tulajdonképpen alkotmányos mulasztást követ el, hiszen az Alaptörvény P) cikke – ki akartam jegyzetelni, hogy szó szerint tudjam idézni – azt mondja, hogy: „...az integrált mezőgazdasági termelés-szervezésre, családi gazdaságokra, továbbá más mezőgazdasági üzemekre vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.”, és ezek azok a sarkalatos törvények, amelyek a mai napig nem kerültek benyújtásra.

Valóban úgy van, ahogy itt képviselőtársam előttem már elmondta, ennek én nem látom más okát, mint hogy maga a földtörvény, anélkül, hogy az abban meghatározott definíciókat rögzítenénk ezen kapcsolódó törvények nélkül, elég gumi módon értelmezhető, és eléggé tág teret nyújt arra a kormánypártnak, hogy a médián keresztül azt üzenje az embereknek, hogy ő a kis- és közepes gazdaságok pártján áll, a családi gazdaságok pártján áll, hogy a vidék újraélesztésén dolgozik, miközben a gyakorlatban olyan szabályokat fogad el, amelyek sokkal inkább egy kiválasztott réteg helyzetbe hozását, egy új földesúri rendszer kialakítását szolgálja. Ezért szerintem elfogadhatatlan az, hogy ezek a törvények nincsenek benyújtva, és hogy ezeket még a mai napig nem fogadta el a Ház. És itt nemcsak arról van szó, hogy maga ez a gyakorlat elfogadhatatlan, hanem például egy normális integrációs törvény nélkül és az ehhez szükséges, a végrehajtásához szükséges intézményrendszer nélkül meg hiába mondjuk azt, hogy a kicsiket helyzetbe hozzuk, ha helyzetbe is hozná őket a kormányzat, megfelelő feltételek nélkül, támogató intézményrendszer nélkül egyszerűen nem tenné meg azokat a lépéseket, amelyekről ezek életképesek lennének, és valóban a vidéket újra egy növekvő és működőképes pályára tudná állítani.

Ezt a vitát már többször lefolytattuk, azóta, hogy az Alaptörvénybe ez bekerült, és nem jöttek be ezek a törvények. De azért valami mégis történt, ami pedig az egészen... – hogy is mondjam? – ..., az „i”-n a pont: hogy nem sarkalatos törvény jött be, hanem kormányhatározat meg kormányrendelet, viszont a mezőgazdasági termelés-szervezésre vonatkozó törvényt mégiscsak behozott, szinte szó szerint idézve az Alaptörvény P) cikkelyének az idevonatkozó szövegrészeit, amiben nem más történt, mint hogy a Csányi-birodalom felmentést kapott a földforgalmi törvény szabályozása alól is, csak nem sarkalatos törvényben, hanem egy egyszerű kormányrendeletben. Na, ez az a törvényalkotás, ami még a Fidesz által hozott saját szabályoknak sem felel

meg, ezért igencsak időszerű lenne tiszta vizet önteni a pohárba, és végre tárgysorozatba venni vagy ezt a javaslatot, vagy leginkább az lenne a tisztességes, hogyha benyújtanák a saját javaslatukat, és érdemben lehetne erről beszélni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Ha nincs további hozzászóló (*Senki nem jelentkezik.*), akkor képviselőként hozzá szeretnék szólni, és addig megkérem Horváth Istvánt az ülésvezetésre.

(Az ülés vezetését Horváth István, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: ELNÖK: Megadom a szót az elnök úrnak.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Az egy izgalmas pillanat, amikor a tsz-alapú tőkés nagybirtokrendszer kiötlői és támogatói, az MSZP most már elkezd aggódni a kis-, középüzemi birtoktestek gazdálkodóiért, mert ugye most itt ezt hallottuk, gyakorlatilag ez a pálfordulás – most már itt egy fél éve figyelem a parlamenti felszólalásokból – kezd megtörténni, hogy azokért aggódnak, akiket egyébként tönkre tettek, és tönkre tettek volna, hogyha nem jön 2010-ben egy kormányváltás, kezdve a családi gazdálkodóktól, az őstermelőktől, és hadd ne soroljam azokat a rétegeket, amelyeket mi mindig is a magyar mezőgazdaság gerincének tudunk és számítunk. (*Harangozó Gábor István: Szerintem tőlem sosem hallott mást, de mindegy!*) De a politika ezt is elbírja, úgy tűnik.

Visszatérve az eredeti indítványhoz és annak a tartalmi részéhez, azt leszögezhetjük, hogy az indítvány előterjesztőjének annyiban igaza van, hogy ilyen jogszabály jelenleg nincs, ezt tárgyilagosan megállapíthatjuk. Ugyanakkor hogy miért nincs, abban már erősen eltér a véleményünk, mert itt különféle vélelmek vannak, a hozzászólásokból ezt érzékeltem, hogy milyen ravasz, spekulatív okok azok, amelyek végül is hozzájárultak ahhoz, hogy a kormány vagy a képviselő ne is foglalkozzon ezzel a mezőgazdasági üzemszabályozási rendszerrel. Sőt, itt egy hozzászólásban azt is hallottam, hogy ez már egy 2010-től megígért jogalkotási kötelezettsége (*Magyar Zoltán: Így van!*) lett volna a kormányoldalnak. Ezek azért erős túlzások, vagy ezek memóriazavarokhoz vezethetők vissza szerintem.

Tisztázzuk! Az alfája és az ómegája, hogy egyáltalán üzemszabályozással kell, kellene foglalkozni, az a 2014-ben az Unió által kikényszerített és szerződésben általunk vállalt szabad földforgalomnak a megengedése volt. Ebben a pillanatban vált egyértelművé, hogy nagyon komoly földforgalmi törvényi szabályozás kell, amely közel másfél évig volt társadalmi vitán – egyetlen jogszabály nem volt ilyen hosszan társadalmi vitán –, mire végre megalkottuk azt; abban persze vita van, de azt nem is akarom most idehozni, hogy annak melyik a jó és melyik a rossz eleme az ellenzék szerint. Közben az Alaptörvény módosítása is definiálni kezdte, hogy melyek azok a nagy értékeink – így a termőföld –, amelyekkel azért érdemes foglalkozni, netán sarkalatos törvényi szinten érdemes velük foglalkozni.

Nagyon nagy vita volt, nem árulok el ezzel szerintem műhelytitkot, hogy nagyon nagy vita volt úgymond házon belül is, kormányon belül is, hogy a földforgalmi törvény, netán az üzemszabályozás és netán a GMO kérdése, mert az utolsó pillanatban – az utolsó pillanatban! – tudtuk bevinni, azok, akik emellett kőkeményen érveltünk, hogy alaptörvényi szinten is nyilvánítsuk

ki, hogy mi nem értünk egyet a GMO-s növények rendszerszintű termesztésével, sőt az abból készült ételek ilyen típusú közforgalomba kerülésével sem, de most egyelőre a rendszerszintű termesztést definiáltuk az Alaptörvényben is. Tehát nagyon súlyos, a mezőgazdaság tárgyát érintő törvények végül is megfogalmazódtak az Alaptörvényben. És ide nyúlik vissza az indítványtevő érvelése is, hogy lám-lám, már ott is mondtuk, hogy ennek lennie kell, és még most sincs. De a bástya a földforgalmi törvény volt, amely – változatlanul állítom – sok mindent kezel abból a kérdéskörből, amit most itt az indítványtevő szeretne kezelni, és van olyan kérdés, amely valóban nincs kezelve.

Hogyha magát az üzemszabályozást nézzük, ennek két elég markáns irányvonala van jelenleg az EU-ban, azon országokban, amelyek egyáltalán bevezettek üzemszabályozást, mert van, ahol semmi ilyen nincs, azért tisztázzuk, aki kinézett az európai jogrendbe, a különféle uniós országokba, az látja, hogy van, aki abszolút nem foglalkozik ilyen típusú törvénnyel, és vannak olyan országok, igen, amelyek foglalkoznak ilyen törvénnyel. Ahol egyáltalán foglalkoznak ezzel, ott két kőkemény irányultság van: az egyik a francia típusú szabályozás logikája, amely a földhasználat oldaláról próbálja magyarázni és definiálni, hogy mit nevezünk üzemnek, és ki tartozik ebbe bele, és tarara, viszi végig, és milyen tiltó szabályok és milyen megengedő szabályok kapcsolódhatnak a földhasználat szempontjából az egyes gazdálkodókhoz. A másik, az ettől szögesen eltérő logikán alapuló, dán modellként is emlegetett szabályozás, amely viszont a tulajdonszerzés, az egyén szempontjából szabályozza. Itt hallottam erre utalást, hogy akkor tulajdonképpen az a kérdés, hogy egy személy hány üzemben lehet tulajdonos – ez egy iszonyú súlyos kérdés, hogy egy személy hány üzemben lehet tulajdonos. A dánok ezt markánsan szabályozták, őket nem annyira a föld nagyságrendje érdekelte, hanem az, hogy egy személyhez hány üzem kapcsolható. Mondom, a franciák pedig ettől teljesen eltérő módon, de mégis egy szabályozást vezettek be, ők pedig a földterületek nagyságát a földhasználó oldaláról, a földhasználat oldaláról közelítették meg ezt a kérdést. Ez a modell ismert a kormány előtt, ismert előttünk, akik ezzel egyébként azért folyamatosan foglalkozunk, akik ezt elemezzük.

Hozzáteszem, hogy 2013-14-ben el is indult egy eléggé komoly szakmai egyeztetés, de több ok miatt befejeződött az egyeztetés, nem született eredmény az üzemszabályozás szempontjából. Ez két okra vezethető vissza: az egyik, hogy maguk a szakmai meghívottak, akik érvel szerették volna indokolni, hogy milyen logika mentén kell egy üzemszabályozást meghozni, ellentétes, szögesen ellentétes álláspontokat képviseltek. Mondom, ezek a szakmai személyek – nem a politika, a politika a figyelője volt ennek a diskurzusnak – kőkemény, össze nem egyeztethető elemekkel érveltek egymás ellen. A másik ok pedig – és tudom, hogy önök szerint ez egy lerágott csont, de nem az – az EU döntése, illetve először is a kifogás a földforgalmi törvénnyel szemben. És itt hadd nevesítsem egy eléggé érzékeny, számunkra legalábbis különösen érzékeny akaratát az EU-nak, amelyben megkifogásolták egyáltalán azt, hogy csak földműves lehet újonnan szerzett földnek a tulajdonosa, földműves lehet csak az újonnan szerzett földnek a tulajdonosa, ez az egyik súlyos vitánk, ez az EU kifogása, hogy miért csak földműves vásárolhat termőföldet, miért nem bárki a természetes személyek körében, a másik pedig, hogy jogi személy lehet-e földtulajdonos, ami nálunk tiltott, ők azt mondják, hogy miért ne lehetne jogi személy is földtulajdonos.

Ez két olyan súlyú érv, amely mellett a kormány a végtelenségig kitart, hogy ezzel nem értünk egyet, az EU-nak ezzel a kritikájával, ezért most a bírósági szakasz, lehet, hogy a végső fázis környezetében vagyunk. Na, és akkor most visszakanyarodok ide: kezdjünk el úgy mezőgazdasági üzemszabályozást, amelyben két típust ismerünk, az egyik a földhasználati oldali logika szerinti, a másik a személyi szerzés oldala szerinti, fektessünk le egy kétharmados, sarkalatos törvényt, miközben az EU két olyan súlyos kérdést kritizál, amelyet az üzemszabályozásban biztos hogy szerepeltetni kellene, hogy ezek a szereplők hogyan viselkedjenek az üzemszabályozás szempontjából. Nyilvánvaló tehát, hogy beleszaladtunk, beleszaladnánk még egy kikényszerített törvénymódosításba, netán EU-eljárásba, amennyiben egy ilyen sarkalatos törvényt, az üzemek szabályozásáról szóló törvényt meghoznánk úgy, hogy a két legsúlyosabb kérdést nem zártuk le, hogy földművesek szerezhettek-e csak termőföldet a vásárlás esetén, vagy pedig jogi személyek is szerezhettek még a földműveseken és bármely természetes személyen kívül, ahogy az Unió szeretné, tehát hogy ők is lehessenek-e földtulajdonosok. Ez a kérdés még nem dőlt el.

Nincs olyan modell, nincs olyan üzemszabályozási modell, amelyet a jelen tudásunk alapján ismerünk, amely mentén el lehetne indulni egyáltalán a jogalkotás területén. Utána természetesen azok a kérdések, amelyeket az előterjesztő is feszeget, hogy miket kellene még szabályozni ezen belül, logikusnak tűnhetnek, és talán egyszer majd tényleg el kellene oda jutnunk, hogy ezekben a kérdésekben is állást foglaljunk. Itt visszautasítom azt a felvetést, hogy ha lett volna üzemszabályozási törvény, akkor nem történhetett volna ilyen módon az állami termőföldek részprivatizációja. Ez nem igaz, tehát ezt határozottan vissza kell hogy utasítsam, ez nyilvánvalóan nem igaz.

Visszatérve az eredeti javaslatra: nem tartjuk alkalmasnak most arra – tartózkodni fogunk –, hogy ezzel a jogszabálytervezettel most egyáltalán foglalkozzon a parlament, amíg a súlyos döntés az EU-val való vitánkban le nem zárul, és azt a dilemmát házon belül, itt Magyarországon, úgy mondom, le nem folytattuk, hogy melyik modell alapján érdemes egyáltalán üzemszabályozással foglalkozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom az elnök úrnak az ülésvezetést.

(Az ülés vezetését Font Sándor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Harangozó Gábornak adok szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Nyilván az Európai Unió arra is jó, hogy kényelmetlen helyzetben mindig lehet az EU felé mutogatni, hogy valamit miért csinálunk, vagy miért nem csinálunk meg...

ELNÖK: Egy volt képviselője már csak tudja!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Igen, ezt mint volt európai parlamenti képviselő elég jól megtapasztaltam. Annyi sületlenséget, mint amennyit itthon el szoktak mondani, hogy valamit miért vagy miért nem csinálunk meg, mert az EU ezt írja elő, meg azt írja elő, ritkán

lehet hallani, és nálunk ez folyamatosan zajlik, de – zárójel bezárva – nem az EU-ról akarok beszélni.

Elnök úr, én továbbra is azt állítom, hogy önök azért nem hozzák be az üzemszabályozási törvényt, mert így, ennek a törvénynek a hiányában kiválóan vissza tudnak élni ezzel a helyzettel, és az orbáni hatalomgyakorlásnak ez egy nagyszerű eszköze.

ELNÖK: Visszautasítom.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Ugyanis – mondok rá példát – amikor mondjuk Simicska úr nem vállalta el, hogy a hazai médiapluralizmus felszámolásának az ügyvivője legyen, és ezen összeveszett a miniszterelnökkel, akkor az őhöz tartozó, az ő tulajdonosi körébe tartozó Mezort Zrt...

ELNÖK: Egy pillanat! Megvonom a szót. Első figyelmeztetésben...

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: ...Mezort Zrt...

ELNÖK: ...részeseítem a képviselő urat...

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Miért?

ELNÖK: ..., amennyiben a tárgytól eltér...

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Nem térek el, erről van szó, a Mezort Zrt.-nek a földjei...

ELNÖK: ..., amennyiben a tárgytól... Most éppen a „Simicska” és „médiá”, ezeket a szavakat hallottam ki. Nem emlékszem rá, hogy az üzemszabályozás...

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Akkor maradjunk annyiban...

ELNÖK: ...bármelyik fordulata ezt a szófordulatot használná...

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Értem.

ELNÖK: Első figyelmeztetés, a második után megvonom a szót, és a mai napon kitiltom a további vitából.

ELNÖK: Értem, elnök úr. Akkor máshogy fogalmazok, valóban olyat állítottam, ami tényszerűen nem ide tartozik. Tehát amikor a Mezort Zrt. tulajdonosi köre konfliktusba került a miniszterelnökkel, akkor a cégnek a földjeit árverésre bocsátották, miközben egy másik, hasonló cégbirodalomnál, ami Csányi Sándor tulajdonában áll, pedig nemhogy nem bocsátották árverésre azokat a földeket, hanem egy rendelet útján integrációnak nyilvánították, és kivonták a földforgalmi szabályozás és az egyéb korlátozó szabályozások hatálya alól. Ha lenne normális üzemgazdasági törvény, akkor

ezt nem lehetne megtenni, hiszen a törvény írná elő, hogy ki tartozik a hatálya alá, illetve milyen körülmények között, és ki nem, pontosabban az határozná meg, hogy ki melyik kategóriába tartozik, és eszerint kellene eljárni. Amíg ilyen törvények nincsenek, addig önkényesen lehet eldönteni, és miután önkényesen eldöntötték, rendeleti úton erre szabályokat hozni, miniszteri rendelet meg kormányrendelet, egyébként teljesen nonszensz, sarkalatos törvényeket kellene behozni, már csak azért is, mert mondhatja az elnök úr, hogy önök 2010-ben beszéltek erről vagy nem, beírták az Alaptörvénybe, az Alaptörvény P) cikkelye írja elő, hogy sarkalatos törvényben kellene ezeket a szabályokat meghozni.

Úgyhogy ha nem akarnának ezekkel az ügyekkel visszaélni, akkor már rég behozták volna ezeket a törvényeket, én továbbra is ezt állítom, mert ez a tapasztalatom. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A tartalmi részével abszolút nem értek egyet, és azt vissza is utasítom. Megjegyzem, hogy amire a képviselő úr hivatkozott a felszólalásában, és amivel a különbségtételt akarta láthatóvá tenni, az nem akármilyen jogszabály, az a mintagazdaságokról szóló előterjesztés és annak a leírási folyamata, amely egy elég komoly kiválasztási és bírálati rendszeren került keresztül, mire a kormányhoz... (*Harangozó Gábor István: Miniszteri rendeletben!*) ...a kormányhoz került döntésre, hogy kit és mely birtokot lehet mintagazdaságnak nevezni. Ez nem integrációs törvény, ez a mintagazdaságokról szóló törvény, pontosabban a mintagazdaságok eljárásáról szóló jogszabály, hogy tisztázzuk a fogalmi köröket. És az nem véletlenszerűen alakul, hogy ki és miért lesz mintagazdaság. (*Harangozó Gábor István: Hát...!*)

Megjegyzem, hogy nagyon szép ökológiai gazdálkodást végző vállalkozás, mezőgazdasági vállalkozási is mintagazdaság lett az elmúlt időszakban, ha oda tetszetek figyelni. (*Magyar Zoltán: Is!*)

(*Jelzésre:*) Sallai R. Benedek!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az elnök úr képviselőként tett felszólalásának egy része kifejezetten izgalmas volt szakmailag, és ezért gondoltam, hogy hadd reagáljak rögtön két dologra. Először is én csak mióta itt ülök, két és fél éve hallgatom azt, hogy az EU-s eljárás miatt nem lehet hozzányúlni ezekhez a szabályozásokhoz. 2014-ben, amikor a parlamentbe kerültem, pont a nagybirtok lebontására irányuló földforgalmi törvény-módosítási javaslatom volt az először, ahol volt alkalmam megismerkedni önökkel, tehát azóta hallgatom ezt, holott – szerintem az elnök ezzel tisztában van – abban, hogy Magyarországon annak, akit nem anya szült, tehát az úgynevezett jogi személyeknek ne lehessen termőföldtulajdonuk, abban pont egy csónakban evezünk, tehát ebben tudtommal többségében egyetértünk.

Ott pedig, hogy termőfölddel kapcsolatos forgalmi lehetősége csak a földműveseknek legyen, csak tartalmi a problémánk, hiszen jelen pillanatban hogyha megnézi a termőföld-privatizáció eredményeit, az látszódik, hogy rengeteg pesti ügyvéd vett földet, mert nekik megvan a lehetőségük elmenni, egy gyorstalpalón, aranykalászos tanfolyamon ilyet szerezni, míg azoknak, akik mondjuk egész életükben esetleg traktoron ülnek valamelyik nagygazdánál, nem biztos, hogy ez a lehetőségük megvan, hiába művelnek földet, tehát hogy...

ELNÖK: Miért?

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nyilvánvalóan anyagi okok miatt. Az, aki hazavisz 90 ezer forintot, 100 ezer forintot, az nem biztos, hogy egy 300 ezer forintos tanfolyamra majd be fog iskolázni ezért, és miután nincs földje, hiába áll egész nap egy tehén mellett, nem biztos, hogy fog tudni szerzési jogosultságot szerezni. Egyébként volt ilyen szabályozás Magyarországon korábban is, 1847 előtt a jobbágyszabályozás, akkor törölték el, '47-ben, előtte volt így, hogy csak valakik vehettek földet. Most ez az, ami így rekonstruálva van.

De mondom a konkrét példát, azért izgalmas, ami két példát említett az elnök úr, Dánia és Franciaország példáját, ez azért rettenetesen szemléletes, ugyanis az Eurostat adataiból konkrétan lehet tudni, hogy az Európai Unió birtokszerkezete hogyan alakul. A két legizgalmasabb szám a 100 hektár fölötti birtokok és a 300 hektár fölötti birtokok adata. A 100 hektár fölötti birtokok kapcsán az egyik legrosszabb helyen áll Magyarország, tehát itt a legjellemzőbb a nagybirtok, és ez csak azért érdekes, mert a két szomszédunk... Tehát Franciaországban a birtokok 61,9 százaléka van 100 hektár fölött, Magyarországon 64,4, Dániában pedig a 69 százaléka, tehát pont a két szomszédunk van a legrosszabb bolyban. Mert ez Szlovéniánál azt jelenti, hogy 7 százaléka van 100 hektár fölött, Ausztriánál 16 százaléka, Hollandiában 19, Lengyelországban 21, Írországból 23, és sorolhatnám, mert mi a négy legrosszabbban vagyunk benne. De pont azt a két példát említette az elnök úr, ami nekünk a szomszédunk, ami azt jelenti, hogy akik ehhez a birtokstruktúrához hasonló birtokstruktúrával rendelkeznek, már megalkották a saját jogszabályaikat. Pont ez támasztja alá annak a szükségességét, hogy az üzemszabályozásra szükség van, hogy pont Dánia és Franciaország mint példa megjelenjen.

Szlovéniában nincs ilyen, Hollandiában nincs ilyen, Ausztriában, úgy tudom, van egy hasonló szabályozás, csak nem így hívják, ott, ahol kicsik ezek a birtokméretek, azért érdekes, mert Franciaországnak a specialitása pont az, hogy míg a 100 hektár fölötti birtokok kapcsán 61,9 százalékkal ott van a legrosszabb öt között – a legrosszabbak: Szlovákia, Csehország, Nagy-Britannia, Észtország, Dánia, és úgy jön Magyarország, utána Franciaország eggyel jobb –, addig a 300 fölöttiek esetében míg Magyarország hasonlóan rossz eredménnyel büszkélkedhet, Franciaország visszaesik, ugyanis ott már a 100 és 300 hektár közötti birtokoknál megáll a birtokkoncentráció.

Jelen pillanatban tehát az az érzésem, hogy az elnök úrnak az érvelése pont azt támasztja alá, hogy a hasonló birtokszerkezettel rendelkező országoknak kell és szükséges ilyen szabályozás. Ezért kérem tisztelettel, hogy ne várjunk semmiféle EU-s eljárásra, mert ez is visszafordíthatatlan károkat okoz, és próbáljuk meg megtenni a hozzánk hasonló birtokszerkezettel rendelkező országok mintájára ezt a birtokszabályozást egészen addig, amíg el nem érjük a Szlovéniához vagy Ausztriához vagy Hollandiához vagy Lengyelországhoz vagy Írországhoz vagy Belgiumhoz hasonló birtokszerkezetet, ahol a 100 hektár fölötti birtokok száma 20 százalék alatt vagy 20 százalék körül van, a legnagyobb 24, amit mondtam, tehát ezeknek megfelelően. Ezért kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy támogatni szíveskedjenek ezt, mert pont az, amit az elnök úr elmondott, támasztja alá ennek a szükségességét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Nem szeretnék itt az üzemméretek tekintetében bármilyen további vitát nyitni, de egyet tisztázzunk! Magyarország történelmileg mindig is az uralkodói, nemesi és egyéb rendszernek megfelelően nagybirtokrendszer volt, meglepő módon ezt továbbítte a kommunizmus is, csak tsz-eknek meg állami gazdaságoknak hívták – és innentől kezdve kezdjük el '90 óta ezt lebontogatni, mi egy markánsabb lépést próbáltunk tenni. Roppant nehéz összehasonlítani a lengyel, mindig is kisterületű parasztgazdasági üzemméretekkel, mert ott 300 évvel ezelőtt is ilyen kisterületű parasztgazdaságok voltak, mi meg akkor is néhány nagy földbirtokos által birtokolt nagyüzemi gazdaság voltunk – de ezt szerintem Sallai R. Benedek is tudja, mert szokott foglalkozni üzemgazdaság-történettel is –, ezért roppant nehéz ezeket az adatokat ilyen értelemben összehasonlítani; nem is teszem, mert ez egy teljesen más kultúrtörténeti vitához vezethetne vissza.

Van-e további kérdés, észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs. Az előterjesztőnek adok szót.

Magyar Zoltán reflexiói

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm, elnök úr. Lehet, hogy memóriazavarom van, de attól azt még Fazekas Sándor miniszter úr mondta, hogy ezen négy jogszabályon kell alapulnia az új vidéknek és az új agráriumnak, és ezek között kiemelt szereplőként az üzemszabályozási törvény is szóba került. Az, hogy megakadt erről önök között a beszélgetés, és nem lett ebből végül jogszabály, az elég szomorú. Szerintem a sok szempontot, amit az elnök úr említett, nagyon le lehetett volna egyszerűsíteni, ha azt mondjuk, hogy a közjó szempontjait kellett volna figyelembe venni akkor, amikor egy ilyen jogszabályt megalkotunk, és nem meghívni egy ilyen egyeztetésre olyan cégeket és olyan érdekképviselőket, amelyeket egész egyszerűen sértene ez a szabályozás, de azért vagyunk jogalkotók, hogy ettől tudjuk magunkat függetleníteni, és a közjó szempontjait figyelembe véve tudjuk meghozni a jogszabályokat, azért, hogy minőségi vidéki, fenntartható munkahelyek legyenek, de ez már tényleg egy másik történet.

Az pedig, hogy az EU kötelezettségszegési eljárást indított a földforgalmi törvény kapcsán, és az még mindig zajlik, tényleg egy örök, visszatérő érv most már az önök részéről. De egyrészt az egy másik jogszabály, másrészt pedig hogyha Dánia és Franciaország esetét említette az elnök úr, és ott ilyen üzemszabályozási törvény életbe lépett és működik, akkor, gondolom, minimum azt el lehetne itthon is érni, ha pedig nem, akkor gyanítom, hogy már jelezték Brüsszel felé a különbségtételt, és ezen két országot már bejelentették, hogy olyan üzemszabályozási törvénnyel rendelkezik, amelyet szegény Magyarországnak nem engednek, ellenben ők a mai napig a gyakorlatban használják azt, vagy ha nem, akkor javaslom a kormány részére, hogy tegye meg, hiszen azt az állapotot mégsem lehet majd itt is majd elérni és fenntartani, amit a külföldi földvásárlásnál már tapasztalhatunk, hogy hazánk liberalizálta ezt a területet, és ehhez képest az alapító tagországoknál még mindig komoly, külföldi földszerzést gátoló szabályok léphettek életbe, és a mai napig is működnek.

Ilyen formában fenntartom a javaslatot, és örülök, ha szavakban még mindig a nagyüzem lebontása mellett kardoskodnak itt kormánypárti

képviselőtársaim, csak jó lenne, ha ez már a gyakorlatban is megindulna. Itt a lehetőség, és beszéljük át ezt az üzemszabályozási törvényt! Ha bekerül az Országgyűlés elé, még mindig rengeteg lehetőség lesz arra, hogy akár bizottsági módosítóként, akár kormánypárti képviselőtársaim egyéni módosítójaként finomítsunk a rendszeren. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: A szavazáshoz érkeztünk. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a most vitatott T/12840. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki támogatja, az kézfeltartással jelezze ezt! *(Szavazás.)* Négy. Ki az, aki nem támogatja az indítványt? Kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Hét. A bizottságunk nem támogatja az indítványt.

A mezőgazdasági szövetkezetek új szabályozásának megalkotásának szükségességéről szóló H/12841. számú határozati javaslat

Rátérünk a 3. napirendi pont c) előterjesztésére. A mezőgazdasági szövetkezetekkel kapcsolatos határozati javaslatot nyújtott be Magyar Zoltán a H/12841. számon. Megadom a szót az előterjesztőnek.

Magyar Zoltán szóbeli kiegészítése

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Gyakorlatilag ugyanazok az érveim itt az első körben, mint az üzemszabályozási törvénynél: ezt is megígérték, ez lett volna a széknek a negyedik lába. Nagyon sajnálom, hogy Patai Vilmos képviselőtársuk, aki az előző ciklusban itt ült közöttünk a mezőgazdasági bizottsági üléseken, és képviselőként is részt vett a munkában, most nem lehet itt, mert ő elég sokat foglalkozott ezzel a területtel, és egy olyan szövetkezeti törvényt készített elő, amelyet volt módom olvasni és véleményezni, és azt tudom mondani, hogy álláspontom szerint a 80 százalékaival egyet is tudtam érteni annak a törvénytervezetnek. Sajnálom, hogy munkatársuk, volt kollégájuk munkáját annyira nem tartják nagyra, hogy elénk sem kerülhetett még az a szövetkezeti törvény. Tényleg nem tisztem őt itt megvédeni, nem is kért erre, csak azt tényleg egy olyan alapnak tekintettem, amiről érdemes lett volna vitatkozni. De mivel az a mai napig nem került ide, így bátorkodtam én egy határozati javaslatban azt kérni a bizottságtól, hogy aztán majd az Országgyűlés a kormányt kérje fel arra, hogy alkosson meg ezzel kapcsolatban egy megfelelő jogszabályt, amely figyelembe veszi az európai uniós kereteket, sőt az ottani források lehívását még inkább hatékonyabbá teszi, és lehetővé teszi, hogy valóban a közjó szempontjai szerint legyenek ezek a források felhasználva, ami aztán az a bizonyos negyedik lába lehet az új magyar vidéknek. Ezen okok miatt kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt az előterjesztést.

Hozzászólások

ELNÖK: Van-e hozzászóló? *(Harangozó Gábor István jelzésére:)* Alelnök úr!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Egyrészt is szeretném megerősíteni a korábbiakban is elmondottakat, hogy valóban az is egy fontos lába a magyar

mezőgazdaságnak, illetve a vidéken való boldogulásnak, hogy végre a szövetkezeti törvény is benyújtásra kerüljön, és itt is világos és egyértelmű szabályok szülessenek meg, már csak azért is, mert hogyha megnézzük azokat az országokat, ahol valóban sikeresen működik a mezőgazdaság, és a vidéki élet egyfajta minőségi és a társadalom számára is egy kifejezetten kívánatos életet tud biztosítani, azt tapasztaljuk, hogy mindenhol egy erőteljes, jól működő szövetkezeti rendszert találunk meg a háttérben. Gondolok itt az előző tárgykörben említett északi országokra is, de nem kell olyan nagyon messzire menni, mert például hogyha azt akarjuk megnézni, hogy a szomszédos Ausztriában is miért tud a vidéknek jóval minőségibb életet biztosítani a jól szervezett mezőgazdaság, akkor ott is azt láthatjuk, hogy tulajdonképpen egy szövetkezeti modell működik, csak ott az agrárkamara szervezte meg, és egy kamarai modellnek hívjuk, de alapvetően egy szövetkezeti modell.

Nekem meggyőződésem az, hogy egy jól működő vidéknek az alapja egy jó szövetkezeti törvény, amelynek a benyújtása nem csak azért lenne igencsak időszerű, merthogy elvileg ebben is kötelezettsége lenne, saját maga által szabott kötelezettsége lenne a kormánynak, hanem azért is, mert egy elengedhetetlen alappillére szerintem a vidék működésének. Köszönöm, elnök úr, támogatni fogjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további hozzászóló? *(Senki nem jelentkezik.)*

Annyit szeretnék megjegyezni, hogy tartózkodni fogunk az indítvány kapcsán. Egy olyan vita bontakozik itt ki, amely már a Ptk.-nak, a teljes újrakodifikált Ptk.-nknak a vitájakor is felmerült. Gyakorlatilag a '13. évi Ptk. negyedik része egészében a szövetkezetekről szól, és abban voltak olyan vitatott szakaszok, amelyekkel, úgy éreztük, hogy lehet, hogy a továbbiakban foglalkozni kell. Ez a dilemma még jelenleg is megvan, de amíg a Ptk. ilyen bebetonozott verziójú, és nincs egységes javaslat a speciális szövetkezeteken belüli mezőgazdasági szövetkezeti szabályozásra, addig nem tartjuk ildomosnak a jogszabály újrakodifikálását.

Van-e még kérdés, észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs.
Az előterjesztőnek adok szót.

Magyar Zoltán reflexiói

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm. Szomorúan hallok, hogy addig ehhez sem nyúlhatunk, amíg egy másik jogszabály módosítását nem kezdeményezi a kormány. A kettőt azért is függetleníteni kellene egymástól, mert a Ptk. nem egy ágazati jogszabály, és egészen logikusan és életszerűen nem is tartalmazhatja mélyrehatóan a mi területünknek a részletszabályait. Így én ezt az érvet nem tudom elfogadni, és tényleg itt lenne az idő, hogy a mezőgazdasági szövetkezetekről alkossunk egy olyan jogszabályt, amely ágazatspecifikus, és ami időszerű lenne, ahogy mondtam, az EU-s és a hazai források miatt is. Ráadásul a képviselőtársuk által kidolgozott javaslatra újra felhívnám a figyelmet, mert az is megérdemelné azt, hogy komolyan és érdemben foglalkozzunk vele. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Van-e további kérdés, észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)*
Nincs. Szavazzunk róla!

Ki az, aki támogatja a tárgysorozatba vételt? Aki igen, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Négy. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Hét. A bizottságunk nem támogatja a tárgysorozatba vételt.

A Nemzeti Vidékstratégia megerősítéséről szóló H/12843. számú határozati javaslat

A 3. napirendi pont d) pontjához érkeztünk. A Nemzeti Vidékstratégia megerősítéséről szóló határozati javaslat a H/12843. számon került benyújtásra, szintén Magyar Zoltán képviselőtársunk javaslata. Megadom a szót az előterjesztőnek.

Magyar Zoltán szóbeli kiegészítése

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm. A maiak közül ez a kedvencem. *(Derültség.)* Nemzeti Vidékstratégiát félévről félévre kénytelen vagyok idehozni a bizottság elé. Az a legjobb az egészben, hogy egyetlen betűt sem kellett rajta változtatni, a Nemzeti Vidékstratégia az a stratégia, aminek kapcsán 2010-ben a kormány azt ígérte, hogy ebből egy Országgyűlés által megvitatott és elfogadott stratégia lesz. Ehelyett csak kormány szinten, kormányülés szintjén lett elfogadva, azonban tudomásom szerint azóta sem merte senki mondjuk levonni a tanulságát az eddig eltelt időszaknak, még kormányülésen sem, nemhogy a parlament elé merték volna hozni.

Ez a stratégia 2010 és '20 között határozta meg az agrárium és egyáltalán a magyar vidék területén a legfontosabb teendőket, leírta, hogy ezekhez hogyan kellene erőforrást csoportosítani, és hogy milyen eredményeket várunk ezektől a lépésektől. Ehhez képest most már jócskán túl vagyunk a félidőn, azaz a stratégia megvalósulásának már lassan a végéhez kellene érniük, és ezért bátorkodom időről időre a bizottság elé hozni ezt a saját maguk által megírt, megfogalmazott, ám végül a parlament elé nem hozott szabályozást.

Nézzük meg, hogy a magyar vidék hogyan lépett előre ebben a bő hat évben, nézzük meg, hogy mik azok a teendők, amelyeket sürgősen meg kell tennünk annak érdekében, hogy be tudják tartani a stratégiában meghatározott határidőket, azaz hogy 2020-ig valóban be lehessen fejezni a Nemzeti Vidékstratégia megvalósítását, és Magyarország valóban egy olyan vidék legyen végre, amelyet 2010 előtt megígérték, és amiben, azt hittem, az álmaink közések, és azt hittem, hogy a céljaink is közések; aztán persze kiderült, hogy nem, de én bízom abban, hogy a kormánypárti többség nem hazudtolja meg a saját korábbi stratégiáját, és lesz annyi bátorság önökben, hogy az Országgyűlés előtt meg tudjuk vitatni ennek a jelenlegi állását. Köszönöm.

Hozzászólások

ELNÖK: Van-e hozzászóló képviselőtársaim részéről? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs.

Egy rövid megjegyzést hadd tegyek! Visszatérő, kedvenc témája Magyar Zoltánnak a határozati javaslat különféle formáiban, fordulataiban való benyújtása. Szeretném megnyugtatni a képviselő urat, hogy a kormány

továbbra is a Nemzeti Vidékstratégiában foglaltak szerint dolgozik, azt nem tagadta meg, ahogy elfogadta, az azóta nem került visszavonásra, és annak az eredményei egyébként évről évre visszatükröződnek az agrárgazdasági jelentésekben és beszámolóikban. Hogy hányszor, milyen módon lépünk egyről a kettőre, azt elég jól mutatják azok az eredmények, amelyekben most is, az idei évben is várhatóan a mezőgazdaság lesz az egyik legjelentősebb, a GDP-növekedéshez értéket hozzáadó ágazat úgy mellékesen, de nekünk dicsőség ez a mellékes szereplés, most idézőjelbe téve, és azt hiszem, hogy ez tökéletesen visszatükrözi a Nemzeti Vidékstratégia koncepciójában lefektetett részeket. Tehát továbbra is ennek mentén fogunk haladni.

Így aztán – hogy befejezzem a mondatomat – nem látjuk indokoltnak, hogy mit kellene ezen – mert úgy nyújtotta be képviselőtársam, hogy „megerősítéséről szóló határozati javaslat”, – megerősíteni, nincs mit benne megerősíteni. Mint ahogy mondtam, eszerint haladunk.

Van-e további kérdés, észrevétel? (*Senki nem jelentkezik.*) Amennyiben nincs, visszaadom a szót az előterjesztőnek.

Magyar Zoltán reflexiói

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm, elnök úr. Szerintem van mit megerősíteni, mivel arról volt szó – és ezt Ángyán államtitkár úr parlamenti felszólalásából idézem –, hogy hamarosan az Országgyűlés elé fog kerülni a Nemzeti Vidékstratégia, hogy az ellenzék észrevételeit is bele lehessen foglalni, vagy figyelembe lehessen venni, valahogy így fogalmazott az államtitkár úr. Azóta eltelt hat én, én azóta is várom azt a pillanatot, hogy ez az Országgyűlés elé kerülhessen. Ez az egyik fele.

A másik meg, hogy – ahogy mondtam – túl vagyunk a megvalósulás félidején, jó lenne megbeszélni, átbeszélni azt, hogy mégis hogy állunk ezzel. Nem hiszem, hogy csak kormánypárti képviselőknek, sőt még nekik sincsen rá módjuk, tehát nem hiszem, hogy csak a kormány tagjainak lenne erről véleményük, hogy hogyan is állunk ebben a kérdésben.

Annak pedig mindig örülök, ha a GDP-ről pozitív előjellel beszélhetünk, csak nem sokat mond el a magyar vidék helyzetéről az, hogy mennyi kukoricát meg mennyi napraforgót vittünk ki Nyugat-Európába vagy – jobb esetben – dolgoztunk fel részben itthon. Örülök, ha ez hozzájárul a GDP-hez, de ettől még nem leszünk sokkal előrébb. Úgyhogy továbbra is fenntartom a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm. Én azért nem becsülném le a magyar mezőgazdaság ez irányú teljesítményét, amit ugyan GDP-számokban mutatunk ki, de azért most ezt nem kicsinyelném le, hogy ezek szerint növekszünk, és évről évre egy jelentős nemzetgazdasági erőt adunk, én ezt büszkeséggel mondanám, és valószínű, hogy ezen stratégiának a következménye, netán lehet, hogy épp a Nemzeti Vidékstratégiának a következménye, hogy ezek szerint jó úton haladunk.

Határozathozatal

A szavazáshoz érkezünk. Kérdezem, hogy ki az, aki javasolja ennek az indítványnak a tárgysorozatba vételét. Aki igen, kézfeltartással jelezze! (*Szavazás.*) 4 igen. Ki az, aki nem ért ezzel egyet? (*Szavazás.*) 7 nem. Bizottságunk nem vette tárgysorozatba.

A Hortobágyi Nemzeti Park földbérleti pályázatai felülvizsgálatának szükségességéről szóló H/12844. számú határozati javaslat

A 3. napirendi pont e) pontjához érkeztünk. A Hortobágyi Nemzeti Park földbérleti pályázatai felülvizsgálatának szükségességéről szóló határozati javaslatot nyújtott be szintén Magyar Zoltán képviselőtársunk a H/12844. számon. Megadom a szót az előterjesztőnek.

Magyar Zoltán szóbeli kiegészítése

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm, elnök úr. Ezt sem eresztem bő lére, hiszen mindenki ismeri a történetet, mindegyik ellenzéki frakció foglalkozott már a kérdéssel felszólalás, írásbeli kérdés, sőt, ha jól emlékszem, még vizsgálóbizottság felállításának a kezdeményezésével is próbáltunk a történet végére járni, nem sikerült. A KEHI-vizsgálatok egyértelművé tették, hogy komoly visszaélések történtek a földbérletek területén a Hortobágyi Nemzeti Parkkal kapcsolatban, és ott az ebben érintett, pórul járt gazdálkodók, állattartók a mai napig szenvednek ennek a – kimondhatjuk – törvénytelen rendszernek a döntései miatt. Ezért szeretnék egy komolyabb szinten foglalkozni ezzel, és határozati javaslatban foglalkozni az ügygel.

Megérnek ennyit az ott élő emberek, az ott élő családok, akik, amelyek egyébként évtizedek hosszú során állattartásból éltek, megér annyit az ott meglévő felbecsülhetetlen genetikai állomány, amely most végveszélybe került, hogy ezzel foglalkozzunk, és ha másért nem, akkor tényleg azért, mert önök szerint az állattartást támogató kormányunk van jelenleg, meg családbarát, családigazdálkodó-barát kormányunk van, és pont hogy ezzel a két kategóriával lett a leginkább kiszűrva a Hortobágyi Nemzeti Park földjein.

Láthatjuk, hogy a közben eltelt időszakban mik a tapasztalatok: gazban állnak sok tekintetben ezek a területek, bérelt állatokkal próbálják meg legalább a látszatát fenntartani annak, hogy betartják a vállalt kötelezettségeiket az új bérlők, és számtalan egyéb problémáról lehetne még beszélni, amit a KEHI-vizsgálat fel sem tárt, hiszen az csak a döntési rendszert ellenőrizte, és azzal kapcsolatban állapított meg súlyos hiányosságokat. Úgyhogy ezen okok miatt kérem, hogy támogassák képviselőtársaim.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés, észrevétel? *(Jelzésre:)*
Harangozó Gábor!

Hozzászólások

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Csak nagyon röviden, mert valóban sok kezdeményezésünk volt már, nekem is volt ebben az ügyben. A korábban végzett KEHI-vizsgálat is megállapította, hogy nagyon súlyos visszaélések voltak már a pályázati rendszerrel is, magára a pályázati rendszer alkalmatlanságára is felhívta a figyelmet, de a konkrét visszaélésekből is rengeteget megállapított. Ezzel szemben következménye nem nagyon volt ezeknek a megállapításoknak nagyon kevés kivételtől eltekintve, az azóta eltelt idő tapasztalata pedig azt erősítette meg, hogy sokan nemcsak azért éltek vissza a pályázati feltételek adta lehetőségekkel, hogy így, nem túl tisztességes módon jussanak hozzá a földbérleti joghoz, hanem azért, mert egyszerűen tisztességtelenek, és nem is akarnak gazdálkodni, csak a földhöz járó támogatásokat akarták megszerezni.

Magyar képviselőtársam elmondta, hogy sok helyen gazban áll a föld, és miután itt természetvédelmi területről vagy nemzeti parkról van szó, súlyos természetkárosítás is bekövetkezett már. Itt feltétlenül szükséges a minél gyorsabb beavatkozás, és miután eddig ez kormányzati hatáskörben nem történt meg, ezért én is fontosnak tartom, hogy a parlament a maga részéről minden lehetséges eszközzel éljen ennek a kiharcolása érdekében, és ez a határozati javaslat, kezdeményezés is ezt támogatja, tehát mi is támogatni fogjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további kérdés, észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, az ülés vezetését átadnám Horváth Istvánnak, mert hozzá szeretnék szólni.

(Az ülés vezetését Horváth István, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Meg is adom a szót az elnök úrnak.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Csak Magyar Zoltán képviselőtársamnak említem meg, hogy már többszörre kerül elő ez a téma az ő tollából is indítvány formájában, de ha netán még egy következő alkalommal is benyújtja, akkor ne azt írja bele, hogy: „Hortobágyi Nemzeti Park földbérleti pályázatai”, mert ilyen nincs. A Hortobágyi Nemzeti Park egy természetvédelmi terület, annak van egy intézménye, és annak vannak vezetői, akik ezeket kiírják, és ez a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatósága *(Magyar Zoltán: Aha! Köszönöm!)*, tehát ők azok, akik ilyen technikai dolgokat csinálnak *(Magyar Zoltán: Jó.)*, hogy netán földhaszonbérleti pályázatot írnak ki, és egyebek. *(Magyar Zoltán közbeszól.)* Csak úgy megjegyzem, hogy a címében legalább legyen helyes az indítvány.

De ettől tekintsünk most el, nem ezért nem fogjuk javasolni tárgysorozatba vételre *(Magyar Zoltán: Már megíjedtem!)*, nem ezért, hanem azokért az állításokért és tartalmi tévedésekért, amelyek ebben foglaltatnak. Itt egy olyan sugallat és az indoklásban is olvasható vád található, mintha a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatósága ezen pályázatok kiírása során nem tartotta volna be a birtokpolitikai irányelveket – de ez nem igaz. Tehát hiába állítják önök ezt a vélelmet, és erre alapítva jogszabályi módosítást szeretnének kezdeményezni, az a baj, hogy az alapja, tehát a szabálytalanság ezen esetben nem igaz.

Nagyon nehéz olyan javaslatokat értelmezni, hogy megszüntetni, meg újrakötni, tehát ez azért földhasználat, pályázati kiírás esetén szintén egy kissé bonyolult dolog. Én értem, hogy mire tetszettek gondolni, arra a tévedésre alapoznak szintén, hogy kvázi a régi bérlők, akik valamilyen oknál fogva bérleti jogviszonyban kerültek ott mint földhasználók, azok mintha tulajdonosok lennének vagy lettek volna, és most ilyen aspektusból aggódnak az ő érdekükért. De ez megint nem igaz, mert bármennyire sajnálatos is, az, hogy ezek a földhasználók nagyon komoly állatállománnyal rendelkeztek vagy rendelkeznek most is, nem jelentette azt, hogy örök életre az övék ez a földhasználati jog. Ebből az alapvető tévedésből nem érdemes szerintem egy határozati javaslatot sem megfogalmazni, bármennyire sajnálatos is tényleg, hogyha egy hosszú távú gazdálkodásra berendezkedett földhasználó, állattartó végül esetlegesen nem nyerte meg egy adott terület, legeltetési terület földhasználatát.

Aztán térjünk rá erre a KEHI-dologra, mert mintha már mindennek ez lenne az alapja! Itt néhány konkrétum megemlítése után tudom majd csak értelmezni, amit önök itt az indítványban, illetve Harangozó Gábor képviselőtársam kritikaként megemlített. Tisztázzuk: a KEHI 14 birtoktestnél és 17 szerződő partner esetében tett észrevételt (*Harangozó Gábor István: Nem igaz!*), hogy ott őszintén valami nincs rendben, nekünk legalábbis ez a mindenkori adatunk. Tehát szögezzük le, hogy ez a kiindulási pont! (*Harangozó Gábor István: Ne szögezzük le, mert ez nem igaz!*) Ebben az esetben a KEHI azt javasolta, hogy a Nemzeti Park Igazgatósága vegye figyelembe az őáltala mondottakat, és módosítsa a haszonbérleti pályázatokat. Szeretném jelezni, hogy ez mind megtörtént, tehát minden KEHI-kifogás meghallgatásra talált, és azok szerint módosításra is kerültek ezek a pályázatok. De aztán voltak olyanok, amelyekben bíróság elé került az ügy, és meglepő módon a KEHI ugyan azt mondta, hogy ez véleménye szerint nem helyes így, netán jogszabályellenes, s a többi, s a többi, az ügyből konkrétan bírósági eljárás lett, és a bíróság – most ez vagy tetszik önöknek, vagy nem – nem a KEHI-nek adott igazat, hanem a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságának, és azt mondta, hogy az az eredeti, amit önök kiírtak, meg eldöntöttek, meg szerződtek, az a helyes, bármennyire nem tetszik is ez önöknek vagy annak a gazdálkodónak, aki esetleg ezen eljárás során nem jutott újabb hosszú távú földbérleti szerződéshez.

A mi információnk szerint – itt figyeljük az írásbeli kérdések özönét – erről azért az előterjesztőnek is van tudomása, ha jól figyeltem a levelezéseket, hogy itt azért a bíróság azt állapította meg, hogy a KEHI, amire önök hivatkoznak, egyes kifogása nem állták meg a helyüket. Jelenleg itt tart az ügy. Ezért aztán amikor képviselőtársam, Harangozó Gábor alelnök úr azt mondja, hogy nem volt következménye a megállapításoknak, arra sajnos megint azt kell mondanom, hogy nem igaz, mert mint említettem, először is egyes ügyekben a bíróság döntött, és nem a KEHI-nek adott igazat, más esetekben pedig a KEHI által felvázolt kifogások beépítésre kerültek egyébként több pontban a haszonbérleti szerződésekbe, azok ezzel a feltételrendszerrel újra módosultak, és így lett a szerződés végül megkötve.

Nos, ezen érvek alapján jeleztem, és most már mondom is, hogy nem fogjuk támogatni ennek a határozati javaslatnak a tárgysorozatba vételét.

ELNÖK: Visszaadom az ülésvezetést, elnök úr.

(Az ülés vezetését Font Sándor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Van-e további kérdés, észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)*
Nincs.

Magyar Zoltán előterjesztőnek adok szót.

Magyar Zoltán reflexiói

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm, elnök úr. Az, hogy a bíróság nem tud mit kezdeni azzal, hogy bérelt állatokra adtak ki területeket, vagy egyes pályázók csak úgy béreltek állatokat, azzal sajnos teljes mértékben egyet lehet érteni, ugyanis önök ezt a jogszabályban lehetővé tették. A bíróság nem tudott mást tenni, mint a törvény betűje szerint ítéletet hozni, de attól még ne tartsuk ezt egy normális állapotnak, hogy meglévő értékes genetikai állományt, évtizedek munkáját,

családok sokaságát tesszük tönkre azért, mert valakik, onnan sok kilométerrel arrébról szeretnének a területalapú támogatás és egyéb források reményében állami földeket bérelni. Én tehát nem látok ilyenfajta igazolást a bírósági ítéletben, úgyhogy ezen meg sok más ok miatt fenntartom a javaslatot, és kérem, hogy tárgyaljunk erről komolyan, országgyűlési szinten.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szavazáshoz érkeztünk. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja az imént tárgyalt H/12844. számú indítvány tárgysorozatba vételét. Aki igen, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Négy. Aki ezt nem támogatja, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Hét. A bizottságunk tehát nem támogatja a tárgysorozatba vételt.

A 3. napirendi pontot lezárom.

Egyebek

4. napirendi pont, egyebek. Szeretném jelezni, hogy december 14-e, délelőtt 9 óra lesz az a várható időpont, amikor Fazekas Sándor miniszter urat meg tudjuk hallgatni az éves kötelező meghallgatás keretében. *(Horváth István: Mikor?)* December 14-e, szerda. Várhatóan 12-én lesz a parlament utolsó ülése a mostani tudásunk szerint, és 14-e, szerda, 9 óra került a miniszter úr részéről megadásra mint időpont egy mintegy féléves tárgyalássorozat eredményeképpen.

Van-e az egyebekben további kérdés? *(Jelzésre:)* Igen, Kónya Péternek adok szó.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Az előző bizottsági ülésen kezdeményeztem, hogy a madárinfluenzával kapcsolatban kapjon a bizottság egy tájékoztatást akár zárt ülés keretében is, ön is felvetette, elnök úr, hogy lehet, hogy ez szükségszerű lenne. Ha már a mai ülésre nem lett ez kitűzve, akkor a miniszter úr meghallgatását követő napirendi pontként javasolnám, hogy történjen egy ilyen tájékoztatás, akár zárt ülés keretében. Köszönöm.

ELNÖK: Rendben, megpróbáljuk ezt összerendezni, ha szabad így fogalmaznom. *(Kónya Péter: Köszönöm.)*

Van-e további kérdés, észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs.

Akkor a 4., egyebek napirendi pontot is lezárom.

Az ülés berekesztése

Az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 04 perc)

Font Sándor
a bizottság elnöke

Horváth István
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese